

DIEVUI IR TĖVYNEI

Published Monthly by

Knights of Lithuania

366 W. Broadway,

SO BOSTON 27, MASS.

Subscription: Yearly \$3.00

Single Copy 30c.

— • —

ANTANAS VAIČIULAITIS

EDITOR

1419 No. Main Ave., Scranton 8, Pa.

PHYLLIS GRENDAI

Assistant Editor

CONTRIBUTORS

Rev. Stan. Raila, Rev. J. C. Jutkevičius,
Stanley Balberis

KONNIE J. SAVICKUS, ESQ.

Legal Advisor

4532 N. Clifton Ave., Chicago, Ill.

ART DEPT.

Stanley Griganavičius

**Knights of Lithuania
Supreme Council
Officers 1947-1948**

REV. JOHN C. JUTKEVIČIUS

Spiritual Director

153 Sterling St., Worcester 4, Mass.

JOSEPH BOLEY

President

5 East 62nd St., New York, N. Y.

JOSEPH A. LOLA

1st Vice President

49 Grady Court, East Boston, Mass.

VINCENT ED PAVIS

2nd Vice President

1409 So. 51st Court, Cicero 50, Ill.

JEANNE KARPUS

Corresponding Sec'y.

410 Second St., Brooklyn, N. Y.

LOUISE R. TOTILAS

Financial Secretary

18 Montrose St., Worcester 4, Mass.

FRANK GUDELIS

Treasurer

129 Rita St., Dayton 4, Ohio

REV. MODESTAS STEPAITIS, O.F.M.

Trustee

Mount St. Francis Greene, Maine

ANDREW YUKNIS

Trustee

9207 So. Homan Ave.,
Evergreen Park 42, Ill.

RITUAL COMMITTEE

ANTHONY J. MAZEIKA

3225 Stafford St., Pittsburgh, Pa.

PHYLLIS GRENDAI

366 W. Broadway, S. Boston 27, Mass.

ANTHONY J. YOUNG

35 Hunnewell Ave., Brighton 35, Mass.

All correspondence should positively reach the editorial offices by the 15th of the month of the coming issue. Correspondents may use pen names, but all correspondence must bear the signature and address of the writer. The editor assumes no obligation to return any material not solicited.

Entered as second class matter June 10, 1943 at the Post Office at Boston, Mass., under the Act of March 3, 1879.

Easter

ALELIŪJA

Taisykite balsus! Pradėsme
Nū velykinę šaunią giesmę!
Kasmet, nor jie būtų sunkiau-
si —
Ji iš mažens mum guodžia ausį.

Kasmet širdy ji mumiem kelia
Pasiryžimą, drąsą, galią.
Ir užsimiršti verčia gėlą,
Nor da tik vakar sieloj šėlo...

Ir, nor tai dienai, lauk ją guja
Šaunus Velykų Aleliūja!
Ir ligi būsime — tas žodis
Ramins ir guos vīs mus, kaip
guodęs.

Nes tuo žodžiu kapų tyloj
Patsai Dangus į mus byloja.
Nes skelbia jis mum žinią gerą:
Tiesa ir karstą atidaro!
Nes skelbia jis viltingą mintį:
Tiesos varu nebnumarinti!

Šaunus, galingas iš tikrųjų —
Velykų šūkis: Aleliūja!
Su tuo pasveikinimu Kristui
Gyvybės džiaugsmas žemėj
sklysta!
Taisykite balsus! Pradėsme
Ir šiemet šaunią tą mes giesmę!

Linksmų Velykų Švenčių – Aleliūja!

Liet. Vyčių Centro Valdyba ir Redakcija.

Stalino ir Hitlerio Dokumentai

Neseniai Amerikos valdžia paskelbė slaptus Stalino ir Hitlerio susitarimus, kurie privedė prie karo.

Iš tų dokumentų matyti, kaip du diktatoriai vienas antram pasidavė rankas: užkurti gaisrui pasaulyje, sunaikinti tautoms, žmonėms ir miestams. Žingsnis po žingsnio juodu tarėsi, planavo tautų ir žmonių pražūtį ir savo viešpatavimą visoje žemėje.

Juodu iš anksto dalinosi, kas jiems nepriklausė. Kaip du tarptautiniai plėšikai, jie skirstėsi kitų gėrybes — skirstėsi ir grobėsi šalis, miestus, turtus ir žmones.

Savo plėšikavimu ir gaisro kūrimu jie buvo taip patenkinti, kad Stalinas Berlynan siuntė tokius džiaugsmo žodžius: dabar anų dviejų valstybių bičiulystė esanti krauju sucementuota.

Neilgai reikėjo laukti, kada ėmė lūžti valstybių sienos, miestų mūrai, tvirtovės, kaimiečių pirkios. Neilgai reikėjo laukti, kada paplūdo kraujas — ne tik karėvių, bet ir vaikų, moterų, senelių.

Stalinas ir Hitleris galėjo džiaugtis savo darbo vaisiais: jie turėjo gaisrą, jų rankose buvo iškelti naikinantys ginklai, prieš juos gulėjo lavonų krūvos, vaitojo mašlės ir našlaičiai.

Jau anksčiau abu jie turėjo vergų stovyklas. Dabar jie galėjo didžiulius pavergę išstis valstybes, sugniužde jas, jų sūnus ir dukteris išblaškę po visus keturis vėjus.

Tuose dokumentuose du plėšikai lėmė ir Lietuvos likimą. Kremliaus mūruose jie derėjosi dėl ramių Baltijos kraštų, dėl Lenkijos ir kitų žemių.

Jau anksčiau Stalinas tų žemių prašė iš anglų ir prancūzų, ieškojo anų pritarimo savo grobimui. Tada, ten nelaimėjęs, jisai susibruko su kitu, sau lygiu sėbru, kuris mieliai dovanojo tai, kas jam nepriklausė.

Adomas Jakštas.

JŪRA MOTINĖLĖ

Jūra motinėlė
Tur dukrelių būrį;
Vėjui tėvui liepiant
Visos šokti turi.

Lyg skara kutuota
Ant žalsvos jūpelės,
Putą pasipuošę,
Puldinėja, kelias.

Visados kaip deivės
Šaunios ir linksmutės;
Tik pravirkst, išvydę
Tėviškę Birutės.

Tai lenktynių eina,
Tai prie kranto plakas,
Tai atgal atšokę,
Glebėsčiojas, šnekas.

Laš' jų ašarėlės
Gelsvu gintarėliu, —
Mat, ir joms pagailo
Brolių žemaitėlių.

Iš tų dokumentų matyti, kad 1939 metų rugpiūčio 23 dienos sutartyje Hitleris Lietuvą buvo dar pasilikęs savo žinioj, tik Latviją ir Estiją atidavęs rusų imperialistams, drauge su puse Lenkijos. Tų pat metų rugsėjo 28 dieną "slapta-me protokole" Stalinas iš Hitlerio gavo ir Lietuvą.

Istorija gerai žinoma. Tuoju mūsų tėvų žemėj papūtė šiaurūs vėjai: atsirado rusų įgulos, okupacija, "prijungimas" prie Maskvos, žmonių naikinimas ir trėmimas.

Tai ne tik istorija. Sykiu tai ir skaudi, šiurpi rauda, kurioje skamba tūkstančiai mirčių ir aimanos Sibiro pūgose. Tai rauda ant sodybų griuvėsių, prie sumindžiotos ir išniekintos laisvės ir nepriklausomybės, prie švenčiausių ir kilniausių mūsų tėvų žemės troškimų.

Hitlerio pelenus vėjai nežinion nunešė. Bet jo sėbras, Stalinas, nusiuntęs į kartuves tų susitarimų rūpintoją Ribbentropą, iš Kremliaus mūrų stebi savo vergus, stebi sutriuškintas ir laisvės besišaukiančias lietuvių, latvių, estų ir kitas tautas. Jis stebi ir džiaugiasi, nes iš dviejų plėšikų ir sukčių jis geriau kraują liejo, geriau suko ir viršų atsidūrė.

Tačiau joki įstatymai, joks džiaugsmas, jokios tvirtovės ir jokia policija negali apsaugoti nuo atsakomybės už juodus ir žiaurus darbus, už pasaulinio gaisro padegimą.

Iš tų paskelbtų dokumentų matyti, kad karo kaltininkas buvo ne tik Hitleris, kurio nė pelenų šiandien neliko, — jis jau atsakė už savo darbus. Su Hitleriu lygiai ugnį kūrė ir Stalinas. Žmonių ir teisingumo akyse jis yra toks pat nusižengėlis ir tarptautinis kriminalistas, kaip Hitleris ir jo pakalikai, kurie buvo Niurnberge pakarti.

Ateis atsisteisimo diena Stalinui ir jo bernams. Jie turės atsakyti už pasaulinį gaisrą, už milijonus gyvybių, už koncentracijos stovyklas, už pavergtas tautas, už trėmimus ir žudymus. Jie turės atsakyti už tuos dokumentus, kuriuose jų parašai padėti ir iš kurių kilo ta širdį verianti žmonijos rauda, toli gražu šiandien nenutilusi.

Ji nutils tik tada, kada bus teisybė laimėta ir kada bus atsiskaityta už tironų ir diktatorių darbus.

Teisybė, teisingumas ir gyvybinė tautų teisė negali žūti. Jie yra įrėžti amžių keliuose ir prieš juos bus pastatytas kiekvienas tironas, žudikas, pavergėjas.

Juodi jų darbai šiandien išvellkami pasaulio švieson. Rytoj prieš tą žmonių ir tautų teismą, prieš amžiną teisingumo įstatymą bus atvesti nusižengėliai.

Ir teisybės ranka jiems bus sunki.

R.

Pranas Naujokaitis.

Vydūnas

Aštuoniasdešimt metų sukakties proga

Mes nesame silpni. Su mumis yra kūrybos galia. — Vydūnas.

Šių metų pavasarį sueina 80 metų vienam iš žymiausių lietuvių literatūros vyrų. Jo vardas — Vydūnas. Jo vaidmuo lietuviškosios sąmonės ir žmoniškumo ugdyje yra milžiniški. Jis visą savo gyvenimą buvo skyręs tam, kad lietuvių tauta būtų kilnesnė, šviesesnė, sąmoningesnė, kad lietuvis, Vydūno žodžiais tariant, būtų sau žmogus. Šias savo idėjas jis yra išsakęs eilėje filosofinių knygų, o taip pat ir savo dramose, kurių vardai yra stambiais raidėmis įrašyti lietuvių literatūros istorijoje.

Savo idėjomis ir savo menu Vydūnas yra laimėjęs stiprių šalininkų. Bet tos jo idėjos visados bus gyvos, nes jos skelbia amžinąsias tiesas, dvasios gyvybę, kūrybą, žmogiškąjį taurumą.

Šios sukakties proga Vydūnas, dabar esąs tremtyje, mums atrodo ne tik rašytojas, kūrėjas, mintytojas-filosofas, bet ir tautos sąžinės švyturys, tyrasis lietuvių širdies balsas.

Lietuvių tauta didžiuojasi, išauginusi tokių šviesių asmenybių kaip Vydūnas.

Red.

* * *

Gyvenimas ir asmuo

Vilius Storasta — Vydūnas gimė 1868 m. kovo 22 d. Jonaičiuose, Šilutės apskrity. Augo Pilkalnio apskrity. Tėvas buvo misijonierius, tačiau dėl silpnos sveikatos į misijų kraštus nebuvo išvykęs. Tėvas pats sūnui davė pirmąjį mokslą.

Gana anksti Vilius pradėjo mokytis graikų ir lotynų kalbų. Pradžios mokytojo cenzą Vydūnas įsigijo mokytojų seminarijoje. Po to kelis metus mokytojavo. Studijavo Greifswaldo, Hallės, Leipzigo ir Berlyno universitetuose. Jis pats sakosi studijavęs prancūzų ir anglų kalbas, reikalingas mokytojo profesijai, bet labiausiai gilinėsis į filosofijos istoriją ir tikybos, kultūros, istorijos, meno, gamtos mokslų ir teisių filosofiją, į literatūros ir meno istoriją. Dar studijavęs socialogiją ir sanskrito kalbą. Tačiau visa tai studijavęs ne dėl diplomo, o tik dėl pačių dalykų įdomumo.

Išlaikęs Karaliaučiuje tam tikrus cenzo egzaminus, Vydūnas gavo vietą Tilžės berniukų gimnazijoje. Ten dirbo, kol išsitarnavo pensiją. Nuo 1917 iki 1919 m. Berlyno universitete docento teisėmis orientalių kalbų seminare dėstė lietuvių kalbą ir literatūrą. Tam reikalui sudarė vadovėlį „Einführung in die litauische Sprache“.

VYDŪNAS

Nepriklausomoje Lietuvoje kai kurį laiką dėstė literatūrą Telšių gimnazijoje. Šiaip visą laiką gyveno Tilžėje, tik retkarčiais atvykdamas į Nepr. Lietuvą paskaitų skaityti ar dalyvauti kultūrinėse šventėse.

Vydūnas yra didelės erudicijos, aukštos kultūros žmogus, gili asmenybė. Nuo mažų dienų pasižymėjo dideliais gabumais, išmoko daug kalbų, studijomis pagillino asmens kultūrą. Mėgo muziką, pats skambino pianinu, arfa, grojo smuiku, organizavo chorus, rengė spektaklius. Rašė literatūros ir filosofijos veikalus, redagavo ir leido žurnalus. Buvo visuomenės organizatorius. Asmens gyvenime griežtas asketas, abstinentas ir vegetaras. Griežta dieta ir tvarkingu gyvenimu, iš prigimties būdamas silpnas, išgyveno ilgą amžių.

Visa Vydūno veikla skirta lietuvių dvasinei kultūrai. Tačiau iš šeimos lietuviškumo jis neišsinešė. Pirmieji jo literatūriniai bandymai buvo parašyti vokiečių kalba. Dar vaikas būdamas, jis pastebėjęs, kaip lietuviai vokiečių yra niekinami ir kaip jie morališkai skriaudžiami ir silp-

ninami. Jau tada jis pasiryžęs dirbti visą amžių, kad lietuviai galėtų jaustis garbės vertais žmonėmis. Tik iš pradžių nežinojęs, kaip tai padaryti, neradęs kelio, kuriuo būtų galima sugadintą gimtąją kalbą patobulinti. Tik vėliau prisipažinęs lietuviu, o visuomeninė veikla prasidėjusi, kai susitikęs su kitais Tilžės lietuvišiais veikėjais. Vydūno lietuviškoji veikla pasireiškė 19 amžiaus paskutiniame dešimtmetyje. Pirmieji jo lietuviški straipsniai išspausdinti "Nauj. Lietuviškoje Ceitungoje". Sukūrė lietuvių vyrų chorą, kurį vėliau perorganizavo į "Lietuvių Giedotojų Draugiją." Ši draugija per metus surengdavo iki šimto koncertų — spektaklių, aplankydavo įvairias lietuviškas Mažosios Lietuvos vietas. Jis pats buvo dirigentas, režisierius ir daugelio draminių ir net muzikinių kūrinių autorius.

Raštai

Pirmas didesnis lietuviškas dramos veikalas "Pasiilgimas Veldėtojo" buvo parašytas 1898 m. Šis nespausdintas veikalas buvo daug kartų vadinamas.

Maž. Lietuvos scenos reikalams Vydūnas yra parašęs keletą komedijų: "Numanė" (1899), "Jonukas", "Kur prots" ir kt. 1900 m. parašė ir savo svarbiausią literatūros kūrinį "Prabočių šešėlius", kurie pataisyti ir papildyti buvo išleisti 1908 m. Be to, Vydūnas parašė dar šiuos dramos kūrinius: "Tėviškė", "Birutininkai", "Lietuvos pasakėlė", "Sigutė", "Ragana".

Didžiausi veikalai yra: "Amžina ugnis" (baigtas 1912 m.), "Mūsų laimėjimas" (1910), "Jūrų varpai" (1914), "Vergai ir dykiai" (1919), "Žvaigždžių takais" (1920), "Likimo bangos" (1922), "Gaisras" (1928) ir kt.

Filosofinio turinio raštai minėtini šie: "Visatos sąranga", "Slėpinga žmogaus didybė", "Mirtis ir kas toliau", "Žmonijos kelias", "Mūsų uždavinys", "Likimo kilmė", "Gimdymo slėpiniai", "Tautos gyvata", "Šamonė".

Be šių veikalų, Vydūnas 1911 — 1914 m. leido mėnesinį žurnalą "Jaunimą" ir 1915 m. "Naujoją", kuriuose taip pat spausdino savo filosofinius raštus.

Minėtini yra vokiečių kalba rašyti kultūros istorijos veikalai: "Litauen im Vergangenheit" (1916) ir "Sieben Hundert Jahre deutsch — litauische Beziehungen" (1932).

Vydūno filosofija

Visa Vydūno kūryba ir jo veikimas remiasi jo pasaulėžiūra. Nors Vydūnas ir nėra sukūręs visiškai pilnos ir savarankiškos filosofinės sistemos, bet savo pasaulėžiūrai yra davęs gilesnius filosofinius pagrindus.

Visoje eilėje anksčiau minėtų filosofinių veikalų Vydūnas yra išdėstęs savo filosofijos pagrindus. Jis skelbia tas mintis, kurių galima rasti

įvairiose filosofinėse ir religinėse doktrinos: indų ir egiptiečių išminties knygoje, graikų ir krikščionių filosofų veikaluose ir tikybės moksle. Vydūno mokslas turi teosofinius pagrindus. Teosofija — dieviškosios išminties mokslas — yra panteistinis pasaulio aiškinimas, tam tikrais atžvilgiais Dievą ir pasaulį sutapdinąs.

Visas Vydūno mokslas nėra pagrįstas logiškais įrodymais. Savo tvirtinimų jis neargumentuoja, bet kreipiasi tiesiog į žmogaus išmintį ir pagrindinius savo pasaulėžiūros principus skelbia kaip aksiomas.

Tautos reikšmė

Labai didelę reikšmę Vydūnas skiria tautai. Tik tautoje žmogus, paveldėdamas praeities amžių palikimą, galės tobulėti ir pareikšti pilną savęs jautimą. "Moksle, mene bei doroj yra jaučiama tautinės gyvatos širdies plasta, — sako Vydūnas. — Tie trys žmoniškumo reiškiniai paeina tiesiog iš tautos esmės".

Tauta esanti tas laipsnis, be kurio atskiras žmogus negalės pasiekti aukštesnio savęs žinojimo. Tauta esanti tiek verta, kiek ji tinka žmoniškos pažangai, žmonijos kūrybos žengimui.

Tauta savo kultūrą išreiškia kalba. Kalba tautai esanti tas, kas kūnui žadas. Su kalba kartu tauta gyvėjanti ar nykstanti. "Kalba aiškiai parodo, koks yra tautos gyvybės stiprumas. Norint gaivinti tautą, todėl pirma gaivinama silpnėjanti jos kalba".

Vydūnas lietuvių tautai skiria didellius uždavinius žmonijos pažangoje: "Lietuvių tautos uždavinys todėl bus visuomet auginti pagrindines arijų ypatybes, tai esti — auginti visa, kas žmones padaro kūrybos veiksniumi žmoniškumo palaikimui teikt visam pasauliui. Tuo tad lietuvių tauta ir patvirtins savo būvį".

Savo pažiūras į lietuvių tautos pašaukimą Vydūnas yra išdėstęs dviejuose savo veikaluose: "Mūsų uždavinys" ir "Tautos gyvatoje".

Vydūno kūryba

Žmogaus artėjimas į aukščiausiąjį idealą, į dieviškąjį pradą yra ir Vydūno draminių veikalų pagrindinė vedamoji mintis.

Jo personažai yra kurios nors skelbiamos idėjos atstovai, dažnai turi alegorinės ar simbolinės prasmės, retai tik realaus gyvenimo žmonės. Kokių nors gaivališku žmogaus aistrų, grynų psichologinės kovos, ypač gaivališkos žmogaus prigimties pasireiškimų Vydūnas iš viso nevaizduoja. Jo kūryba turi tam tikrą moralinį tikslą. Tai išplaukia ir iš Vydūno filosofijos, ir iš M. Lietuvos literatūrinų tradicijų. Vydūnas pratęsia tą pačią moralinės tendencijos liniją, kurią pradėjo Donelaitis, toliau tęsė L. G. Rėza (1776 - 1840).

Vis eilė Vydūno veikalų, kaip "Likimo Bangos", "Žvaigždžių takai", "Jūrų varpai", "Vergai

Balys Sruoga.

MANO SIELOJ ŠIANDIEN ŠVENTA

Mano sieloj šiandien šventa,
Skambink, sese, dar linksmiau!
Ei, šalin, vylingos mintys! —
Siela džiaugsis dar labiau.

Smuiko mano tamprios stygos,
Jas užgaunu nejučia —
Ir pakilo gulbių tvanas
Ir plasnėja paslapčia.

Mano sieloj šiandien šventa,
Šiandien deganti aušra,
Ir takai skausmais praminti
Šviečias vasaros daina.

Ei, sesule, žvelk į dangų,
Į darželio radastas!
Juk tenai jaunystė žvanga,
Juk tenai tik gyvata.

ir Dykiai" liečia pačias bendriausias žmogaus likimo problemas.

Tuose veikaluose, kurie liečia lietuvių tautos gyvenimo klausimus, kaip "Prabočių Šešėliai", "Amžina ugnis", "Mūsų laimėjimas", "Gaisras" ir kt., sąmoningo tautiškumo ugdymas Vydūnui rūpi taip pat žadinant skaitytojo vidaus pasaulį, to pasaulio tobulėjimą.

Idėjoms skelbti Vydūnas pasirenka dialoginę, dramatinę formą. Daugumas veikalų pavadinti misterijomis. Tačiau tikros dramatinės kovos, įprastine to žodžio prasme, čia būva labai maža. Dažniausiai rodoma vyriausiųjų veikėjų susidūrimas su tam tikromis kliūtimis jų tobulėjimo kelyje. Kadangi Vydūnas optimistiškai tiki į žmonijos pažangą ir į idealų laimėjimą, tai jo personažai neatsistoja prieš nenugalimą likimą. Daugumas Vydūno veikalų yra suprantami tik labiau įsigilinus į jo filosofiją.

Populiariausias Vydūno veikalas yra trijų dalių "Prabočių Šešėliai". Čia Vydūnas rodo lietuvių tautos istorinį kelią — lietuvių tautinės sąmonės silpnėjimą, visišką prigesimą ir prigesusios sąmonės atsigavimą. Jis ragina tuo veikalu lietuvius į kultūrinę kovą, į sau žmoniškumą — ne vergauti savo ir kitų užgaidoms, bet gyventi kilniais idealais.

Po "Prabočių Šešėlių" stambiausi Vydūno dramatos kūriniai yra "Amžina Ugnis" ir "Gaisras".

* * *

Nors Vydūnas lietuvių literatūroje nuo visų srovių stovi ir nuošaliau, bet jo reikšmė lietuvių tautos istorijoje yra labai didelė.

Vydūno idealizmas, skelbiamas žmoniškumas, savo kalbos ir tėvynės meilė veikė ir tebeveikia lietuvių visuomenę.

IŠ VYDŪNO MINČIŲ

Aš iš lietuvių tautos laukiu, kad ji vykdytų žmogaus ir tautos gyvenimo prasmę, tai esti, kad ji siektų aukštesnio, tobulesnio žmoniškumo.

Moksle, mene bei doroj yra jaučiama tautinės gyvatos širdies plasta. Tie trys žmoniškumo reiškiniai paeina tiesiog iš tautos esmės. Bet iš čia ir kyla tarsi tautos gyvybės kvapas, kurs parodo, kaip toli siekia tautos gyvybės galia. Šis kvapas yra kalba.

Kalba yra tautai kaip kūno žadas kūnui. Su kalba tauta gyvėja ir nyksta. Kalba aiškiai parodo, koks yra tautos gyvybės stiprumas. Norint gaivinti tautą, todėl pirma gaivinama silpnėjanti jos kalba. Bet nieko tai nereikštų, jeigu nebūtų ta ypatingoji tos tautos gyvybė gaivinama, kuri kalba apsireiškia. Svarbu todėl, kad gaivinamąją kalbą būtų sakomi kuo kilnesni jausmai, kuo aiškesnės, šviesios mintys.

Tu — medis be šaknų. Tu persiskyręs su bočių tėvyne — esi negyvas.

Kaip sfinksa aigiptiečių žemėje į keleivį, taip žvelgia gyvybė iš gyvųjų pavidalų į kiekvieną žmogų.

Sako aigiptiečių tautos žynys Hermes: "O Aigiptie! Aigiptie! Iš tavęs kartunta nieko nebeliks, kaip tik nuostabius pasakos būsimoms kartoms! Ryškūs, nors ir tik akmeniniai žodžiai!"

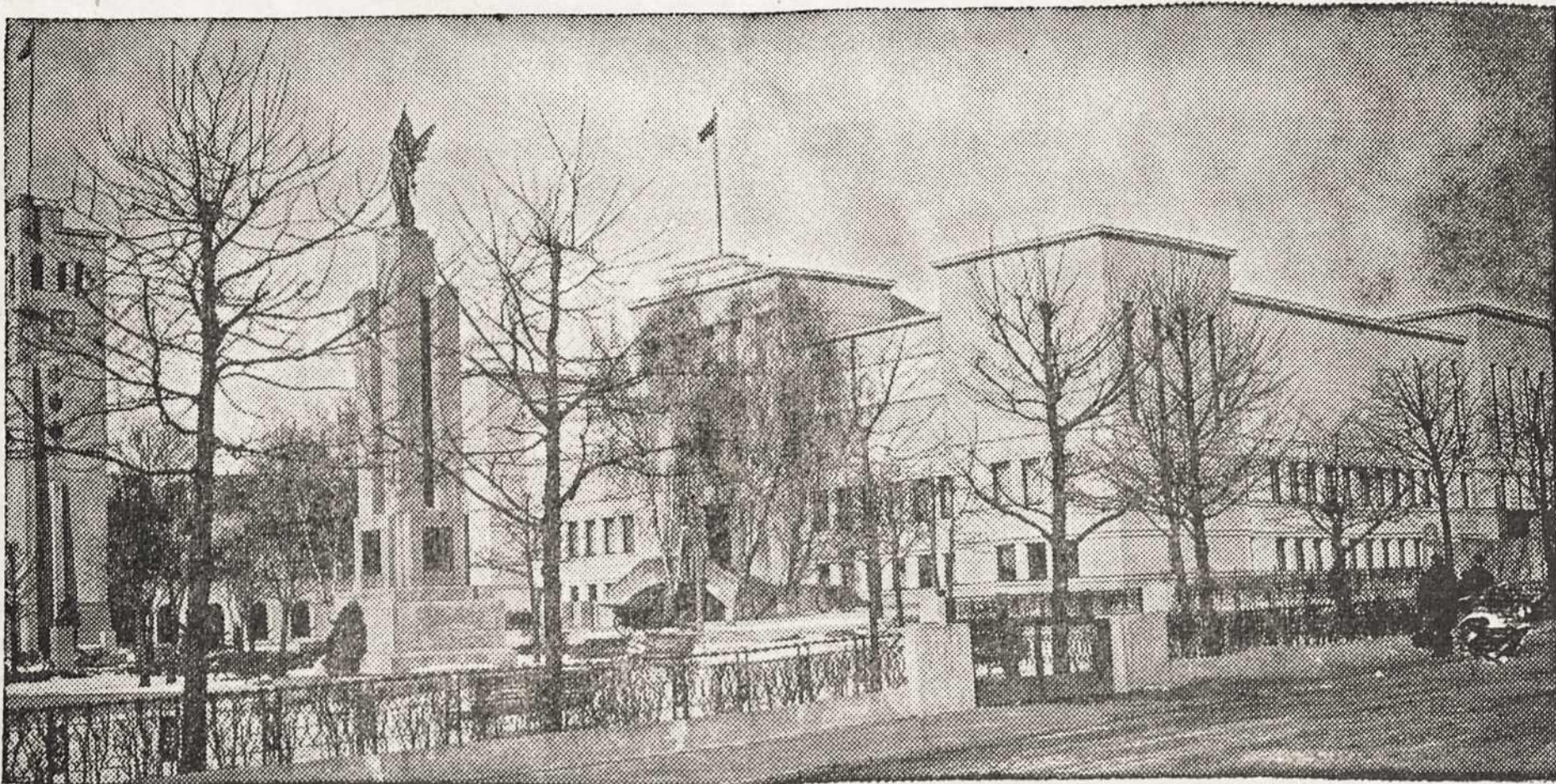
O aš rašydamas apie tai, ar neturėčiau gailėtis, kad man negalima kirsti žodžių iš akmens, kad negaliu apreikšti savo regėjimus amžius iš-tūrinčiu akmenimi! Ir tik parašyti juos ant vystančių popieriaus lapelių, kurių ir lengvas likimo pūstelėjimas jau neša kažin į koki bedugnį!

Bet gal rašys taip kiti. Statys Lietuvos rūmininkai ir skaptininkai iš akmens ir vario savo gyvybės, savo išmanymo paminklus!

O kad statytų! Kad turėtų tokios amžius ir erdves išgalinčios gyvybės! Tokio visų tamsybių bedugnius šviesinančio išmanymo! Tasai vien yra išliekamesnis ir už akmens paminkla. Jis vienas yra tat, kas nenyksta, kad ir senoji, akmeninė sfinksa sutrupėtų ir pragaištų.

Išmanymas, sąmoningumas yra gyvybės vainikas, yra gyvenimo tikslas. O žmoguje jis nori apsireikšti. Žmogus yra gamtos vrsus, sfinksos veidas. Ir kaip sfinksa, taip žmogus suglaudžia savyje visus gamtos skyrius, ir pagaliau jo pavidalas yra išmanymo vaizdas.

Palaimintas yra, kurs išmanymą patį auginti gali. Kiekvienas tam pavadintas. Ir tam gali derėti net prirašyti nuvystą lapelį, kaip ir — išgyventos, bėgančios dienos!

Laisvės stovykla ir Vytauto Didžiojo Karo Muziejus Kaune. Kairėj matosi bokštas, kuriame nutylęs kabo Amerikos lietuvių padovanotas Laisvės Varpas.

S. Sužiedėlis.

Laisvos Lietuvos Dinamika

Nepaisant visų nesklaidumų ir vingių, kurių jokia valstybė nėra išvengusi ir neišvengia, Nepriklausoma Lietuva gražiai augo ir kultūrėjo. Ne vienam buvome mįslė, iš kur tas gajumas buvo atsiradęs, tas kūrybinis įkarštis ir platus užsimojimai suspaustame plote? Atrodė, lyg būtų ūmai prasiveržusi daugelio metų slopinta Didžiosios Lietuvos Kunigaikštystės energija. Nors stigo lietuviams politinės galybės ir erdvių plotų, nors ir netekę buvo pačios sostinės Vilniaus su Vytauto pailaikais, bet tai pakeisdami jie kūrė naują gyvenimą siaurame plote sukonzentruota dvasine jėga.

Jie sukūrė naują valstybinį aparatą beveik iš nieko. Kai jis vėliau gerai dirbo, tai atrodė suprantama ir natūralu, bet tai buvo kruopščiu darbu įgyta. Iš svetur užklydęs praeivis negalėjo sakyti, kad viešosios lietuvių įstaigos būtų daug kuo išsiskyrusios nuo senų, tradicijomis apsipynusių valstybių, ant kurių administracijos aparato buvo sugulę amžių klodai. Lietuvos valstybės aparatas buvo nuo žemės paviršiaus nušluotas, ir lietuviai atkūrė jį nauju pavidalu, pritaikytą naujoms sąlygoms, o atrodė, tarytum, atkurta valstybė buvo ėjusi nepertrauktu keliu.

Tokią pat žymę turėjo kariuomenė, kad ir negausi, bet išmankštinta ir kultūringa. Jos buvimas taikios metu išsaugojo Lietuvos kraštą neliestą iki pat didžiosios katastrofos, kurios

neatlaikė ne tik viena lietuvių šalis. Kol tautos yra vienos į kitas įsmeigusios savo egoizmo gelonis, ir maža kariuomenė yra tautai apsauga ir jos savarankiškumo išraiška. Lietuvos kariuomenė, be to, yra atlikusi reikšmingą visai tautai auklėjamąjį darbą, jaunimą patriotindama, jį drausmindama ir šviesdama.

Greičiui administracijos ir gynybos lietuviai kultūrinio visą kraštą ir patys kultūrėjo. Grublūs keliai pamažu kito tiesiais ir standžiais. Akmenynės ir dykynės vis labiau buvo įdirbamos ir įpurenamos. Dubrės ir liūnai, nusausinūs šaltinius, ėmė apsitraukti tankia lapija ir naujomis vejomis. Sodybos iš medžių kuokšto prasikišdavo naujais trobesiais, lenkdamos senas dvarvietes, o kartu ir seną ūkininkavimo būdą. Lietuviai panašėjo į vakarinius kraštus vis geriau aptvarkomu ir našesniu žemės ūkiu. Jis davė aukštos rūšies maisto produktų ir prisitaikė prie kintančios pasaulyje ūkinės konjunktūros. Žemės ūkio išdaigomos bėrybės svetur mainams išsiųsti buvo pavesta kooperacinėms bendrovėms. Tuo lietuviai išsivadavo iš privačių tarpininkų, daugiausia kitos tautos, kurie ilgą laiką krovė sau turtus, nekeldami viso krašto gerovės. Nepriklausomoje Lietuvoje visa krašto gerovė žymiai pakilo. Lietuvą jau vadino kai kas "Mažąja Amerika", kaip tik dėl žemės ūkio gėrybių, nors ir atsirasdavo kartais vargo dėl įsisiūbavusios visame pasaulyje krizės. Sunkumų ir pasitaikiusių nedarnos negalėdavo suprasti nebent tie, kas nesuprato, kad ne viskas priklausė nuo vienos tautos, be to, atsirėmusios kone vienu žemės ūkiu.

Miestai buvo palikę menki, su nučiurusiomis

lūšnomis aplink turgaus aikštę ir bažnyčią. Tiesą sakant, tai buvo tikrai didesni apskričių bažnytkaimiai, išskyrus tvirtovės apriestą bei suveržtą Kauną ir visiškai apleistą Klaipėdą. O lietuviška dirva mieste buvo visai nepurenta ir dar labiau svetimos dvasios apsėsta: nuo inteligentų bei laisvų profesijų iki gatvės šlavėjų ir sargų. Vieni buvo ne lietuvių tautos žmonės — ir tie buvo patys lobiausi; kiti buvo nulietuvėję — ir tie gyveno skurdžiausiai. Į tuos du klodus įsispaudė nauja lietuviška dinamika. Lietuvis grįžo į miestą, iš kurio buvo išstumtas ar kur buvo nutautinamas. O geriau sakant, lietuvis kūrė ir dailino miestus, kaip jisai kad sukūrė savo valstybei laikiną sostinę.

Mieste lietuviai pirmiausia telkėsi apie savo valdines įstaigas, paskui prasiskverbė į laisvas profesijas, vėliau į amatus ir prekybą bei kitoki miestišką darbą. Valdininkija sudarė pagrindą naujos miesčionijos, kuriai pradžioje mieste lengviausia buvo kurdintis. Visa kita, kas buvo suaugę su miestu, kaip pramonė ir prekyba, reikėjo rinkti iš svetimų rankų ir telkti į savas. Taip kaskart daugiau miestišku verslu lietuviai sukaupdavo apie save arba prasimanydavo naujų. Tai nebuvo lengva: reikėjo rungtis su svetimu kapitalu ir su pačiu atpratimu verstis ne žemės ūkiu. Tačiau gyvenimas mokė ir vertė, o valstybė ramstė. Toli tuo keliu dar lietuviai nebuvo nuėję. Visa žemė buvo apaugusi vasarojumi, iš kurio tik šen - ten rūko fabriko kaminų dūmas. Bet augant ir skečiantis miestams jų vis daugėjo.

Nelė Mazalaitė.

Kadugių Šaka

Penkiese sėda prie vakarienės stalo šitą verbų šeštadienį, kaip kasdien, tačiau atrodo, kad kambaryje yra tikrai trys, tikrai vaikai. Jų motina yra labai liūdna šį vakarą, jos ranka yra tokia sunki, jog ji vos atkelia duonos riekę, o senelė sėdi paniūrusi ir prispausta praėjusios dienos. Jos abi tyli, bet trys kalba garsiai ir linksmai — jų žodžiai striksi kaip paukščiai, nepastovūs ir greiti: čia jie kalbėjo apie katytę ir tuojau apie angelus — viskas jiems yra sava ir paprasta. Dabar jau jie mini Velykų kiškį, jie dažo savo svajonėmis kiaušinius, ir staiga mažiausias, kuris turi penkerius metus, sako:

— O kadugys badosi, aš nesinešiu jo ryt į bažnyčią.

— Nešies, — taria vyresnis brolis, — nešies, kaipgi tu eisi be verbos?

— Nereikia verbos, — pyksta mažasis, — verba yra ežys.

— Tu pats ežys! — nepasiduoda brolis. —

Kaunas, virtęs laikina sostine, geriausiai atšvietė tą naują gyvenimo pulsą. Jis sulaužė jį aprietusį tvirtovės žiedą, išsiskėsdamas į plotį, ir jis naujais pastatais kilo į aukštį, atsistodamas ant fortų, kurie ligi tol lenkė jį prie žemės, kad nenusistieptų aukščiau antro aukšto. Taigi, jis buvo tikras simbolis iš varžtų išsivadavusios ir nuo žemės pakilusios Lietuvos, kuri ant dviejų upių kranto kūrė savo laikiną centrą. Pamatęs po savim jis turėjo žilios Lietuvos, su Kauno pilimi santakoje, bet ir tos pilies griuvėsiai, ir gražūs upių krantai, ir pats miestas buvo lūšnomis apaugęs. Atgimusi Lietuva statydino čia naują miestą. Išaugo nauji moderniškai pastatai, išsitiesė švarios ir lygios gatvės, bet daug kas paliko dar seno ir nelygaus. Šiuo kontrastu Kaunas ryškiai pabrėžė gaivališką naujo gyvenimo impulsą. Čia susitelkė centrinės įstaigos, aukštosios mokyklos ir meno židiniai. Kaunan susispietė politinis ir kultūrinis lietuvių veikimas. Laikina sostinė savo paviršiumi ir savo judria dvasia vis labiau panašėjo į vankarietišką miestą, kuriame metai iš metų dilo nuščiuręs rytietiškas nelaisvės apvalkalas. Tikrai apvalūs Soboro bokštai, it sustingusios Rytų pasaulio akys, dairėsi po Nemuno šlaitus. Bet ant jų aukštai buvo statoma tiesių ir veržlių linijų prisikėlimo bažnyčia, ir ji žvalgėsi plačiai po visą Kauno apylinkę.

Kaunas, tas tikras prisikėlusios Lietuvos atšvaitas, augo dviejų pasaulių sankryžoje, veidu atsigręžęs į Vakarų.

Verba yra šventa. — Ir ūmai pats susimąsto ir sako į visus: — Kodėl ji šventa?

Dabar reikia atsakyti jiems, — galvoja motina, tačiau tyli, nes jos širdis yra toli, ji yra nuėjusi atgal per vienuoliką metų, kuomet dar nebuvo šitų trijų, ir gal dėl to jie ūmai pasirodo jai svetimi, beveik nežinomi. Ji grįžta į savo jaunystę ir vėl susitinka pirmą kartą vyrą, kuris savo akimis pasiemė jos sielą. Verbų sekmadienis tai buvo, — galvoja ji, ir kaip pro tirštą miglą girdi savo mergaitės balsą. Jos devyneri metai kalba šitaip išdidžiai ir pamokomai į jaunesnius brolius:

— Todėl, kad Dievulis jojo asiliuku į Jeruzalę...

— Ne, asiliukas yra Kaune, sode, — šaukia mažiausias ir tuojau klausia: — Kodėl Dievulis jojo asiliuku? Baltas žirgelis yra gražesnis, kodėl ne žirgelis?

— Pilkiti žmonės pavogė žirgelį, — sako antrasis, — bolševikai išvedė. Palauk, kai rytoj eisim į bažnyčią...

Mažasis kažko ima verksti, ir visi trys šaukia drauge.

— Dabar turiu nuraminti juos, — galvoja

motina, tačiau nesijudina, nes jos širdis yra kurčia: ji girdi tikrai vieną balsą, balsą vyro, kuris prakalbėjo į ją pirmą kartą verbų sekmadienyje. Bet jai pasidaro lengviau, kai į jos vaikų triukšmą įkrenta sunkūs anytos žodžiai:

— Niekur neisim rytoj, mano pelytės jūs, niekur: kunigą ruskiai išvežė, ir bažnyčios durys užkaltos — niekas neapšlakstys švęstu vandeniui, nepasmilkys kodylu.

Ji kalba niauriai, ir jos balsas atrodo juodas, tačiau jis ima šviestis, kai ji kalba toliau:

— Bet Kristus prajos rytoj, kaip jis seniai įžengė į šventą miestą. Ant asiliuko Jis joja, nes Jis palaimina kiekvieną gyvulį, nors ir menkiausią. Dievulis jos rytoj per visą pasaulį, ir visi paklios po Jo kojomis palmes ir kadugius, ašaras ir kruvinus drabužius, ir vaikučiai paties savo rankas, ir Dievas įdės į jas ramybę.

— O man tėveli, — sako mažasis, ir paskui jį pakartoja abu kiti:

— Ir man!

— Ir man!

Dabar motina sudejuoja nuo vaikų žodžių ir senelės atsidūsimo: ji jau yra perėjusi per visas džiaugsmo ir pabučiavimų dienas, ji ėjo su vyru, kuris pirmą verbų sekmadienį buvo padovanojęs jai gluosnio puokštę ir kas metai šią dieną pakartoja savo dovaną. Jie keliavo drauge per visokias dienas, ir taip pasirodė pasaulyje šitie trys, kaip pavasario gluosnių šakelės.

Šią minutę ji grįžta savo mintimis, grįžta visa pas juos, kurie ilgisi to, kurio čia trūksta: sūnaus, vyro ir tėvo.

Ji pati lyg vaikas klausosi senelės pasakojimų, iš kur atsirado gluosnio kačiukai ir kodėl ten yra tiek daug medaus. Ji tikrai tiki, jog taip ir buvo, kad angelas nešė naščiais medų į dangų,

G I E S M Ė

Ne tam, kad pintumei vainiką,
Ant žemės marguoja žiedai.
Tad, radęs, rožę ar gvazdiką,
Leisk jiems žydėti, kaip radai...

Jais žemė žeria savo lobį
Ant amžių aukuro, ir tu,
Nurėškęs rožę, būtį grobi
Ir puošiesi grožiu vogtu...

Antai žibutė mėlynakė...
Antai skaistuolė lelija...
Jos žiedas — kaip altoriaus žvakė,
Žydėk, liepsnok, kartu su ja!

Būties mįslė per rožę blyksi —
Žydėk, kaip ji, širdy kas syk,
Kai žemės tyruos ją užtiksi,
Ir jos stebuklo negesyk.

ir gluosnyje truputį užsnūdo, ir vėjas tuo metu išvertė abu liepinius kibirus — ir ant šakų nuvarvėjo tiek medaus, kad bitės nesurinks jo nė per šimtą metų. Jai pasirodė, kad jaučia kvėpiant korius — toks malonus yra tas pasakojimas, ir toks tikras, kad net mažieji apsilaižė. Paskui buvo papasakota apie pašventintą kadugį, kuris turi galios apginti nuo perkūno ir nuo velnių.

Šitaip senosios šeimininkės pasakojimai pripildė namus gyvybės ir drąsos, kuri buvo ėmusi gesti, tarsi apleista ugnis. Ir kai motina pakėlė ant senelės kelių užmigusį mažiausiąjį ir nešė jį paguldyti, ji pajuto, kad jis yra tarsi gyvenimas — sunkus ir brangus. Tokie pat yra ir abu kiti, kurie dar pajėgė nueiti į lovas, užsimiegoję ir tingūs.

Tačiau kai visi suminga, motina vėl pasijunta esanti viena, viena šalia tuščios vietos, kurios niekas negalėjo užpildyti. Ji atsistojo prie lango ir matė mėnesieną kieme ir daiktus pakeistėjusius ir kitokius nuo šitos baltos šviesos.

Ji vėl gyveno buvusias mėnesio naktis, leido vasaras ir žiemas šalia savo vyro, šalia mylimojo, klausėsi žodžių ir laikė jo rankas, ir bučiavo jį.

Jos mintys nuolat užlūžta į tuštumą, kuri jį prarijo — į tas dienas užlūžta, kai ji su vaikais viešėjo čia, mažo miestelio pakraščio ūkyje, pas jo motiną, ir miestą užgriuvo neramumas, o vėliau bolševikai. Iš jo nebuvo nei žinios, nei jo paties — ji negalėjo išklausinėti iš jokio pažįstamo, kas ištiko jį.

Nepaliaujamai tarėsi ji su motina, ar jis pavėlavo pasitraukti, ar bėgo toliau, ar žuvo pakeityje. Tą patį norėjo žinoti ir tie, kurie geidė jam blogo ir ieškojo jo šičia. Ir niekas, nei artimi, nei priešai nežinojo nieko. Yra tik viena ir tikra: jo nėra.

Mėnuo iškyla aukštai, kiek tik įmanydamos, ir tada ji pajunta nuovargį ir pasitraukia nuo lango. Po ilgo laiko ji užmiega, ir sapnai yra tokie pat tamsūs ir tušti, kaip atbudimas.

Ji atsibunda anksti — anyta dar miega.

— Tegu sau miega, — ji galvoja. Tada pasiima melžtuvę ir eina į tvartą.

Kai ji pradaro duris į kiemą, ji pamato kažką ant saulės nušviesto slenksčio: —

Ten guli kadugys ir šešios gluosnio šakelės. Ji stovi ir žiūri, ir bijo pasijudinti: jai atrodo, kad ji suluš pati, ar šita dovana išnyks, kaip šešėliai, saulei pasisukus. Bet pagaliau ji sulaiko jas saujoje ir grįžta į vidų.

— Mama! — šaukia ji prie anytos lovos. — Mama, jis yra gyvas! Jis yra čia, tėvynėje, ar ne? Jis slapstosi ir laukia valandos, laukia prisikėlimo. Jis gyvas!

Senoji motina ištiesia pirštus į kadugio šaką ir ją pabučiuoja. Ir jos veidas yra šviesus ir jaunas.

Rev. John C. Jutkevičius.

Easter, The Triumph of Our Faith

The folly of the world in trying to exclude Christ from the daily life of man was no better demonstrated than on that first Easter morn some nineteen centuries ago. In His three years of public life, Christ had proven Himself to be a little too much for the Chief Priests, Scribes and Pharisees of His time. His goodness and concern for the poor, sick and afflicted gradually turned many away from them and they became fearful of losing their power and authority. So it was only natural for them to despise Christ and seek His ruin as soon as possible. They reasoned that it was much easier to deal with Christ than with the multitudes. For this reason, Cai-phas, the High - Priest, counselled his colleagues, "It is expedient that one man should die for the people." (John XVIII - 14)

So by all manner of intrigue and deceit, they were successful in turning the mobs against the Redeemer. The death penalty was easily obtained from the Roman Governor, Pontius Pilate. Christ was scourged, spit upon and crowned with thorns in open mimicry of His contention that He was in truth a King. He was led to Mount Calvary where He suffered crucifixion, a type of death reserved only for slaves and the lowest type of criminal. His body was buried in a tomb and to assure His complete annihilation, a heavy stone was rolled to seal the entrance to the tomb. For safety sake, Roman soldiers were detailed to guard it. Christ was definitely humiliated for all time, was stripped of His regal appearance and placed in a very embarrassing position before His followers. Surely He would now be forgotten and once again the Chief Priests would rule as they ruled before His coming. So they thought.

But they were sadly mistaken. Because they failed to take into account His divinity, their apparent victory was short - lived. The Redeemer arose in great majesty with a brilliance unparalleled in the history of mankind. Neither the huge stone nor the Roman soldiers could keep Him in the tomb. Even death had no power over Him. "Death is swallowed up in victory. O death, where is thy victory? O death, where is thy sting?" (I Cor. XV - 54,55). Yes, Christ could not and cannot be kept in a tomb. Christ is Life Itself. "I am the Way and the Truth and the Life". (John XIV - 6). As such, He must ever be with the living.

Ever since that first Resurrection Day, numerous attempts have been made to seal Christ in a tomb. The pages of history are replete with incidents of the efforts of those who would have man live without Christ and His salutary influence. Witness only the events of this century.

Mexico, Spain and Germany have tried in vain. Russia is breaking herself in two trying to do the impossible. Calles in Mexico, Bolshevism in Spain and Hitler in Germany fell and it is only a matter of time when Stalin and his cohorts will meet the same fate. No human power, no worldly authority, no plan devised by the mind of man can shut Christ in a tomb. Christ must ever live. He will ever live. The first Resurrection day is ample proof of that.

The miracle of Our Lord's resurrection stamps the seal of approval on every contention that He made: the divinity of His person, the sacredness of His divine mission, the truth of our faith and the sanctity of His established Church. We can now believe without fear or any doubt whatsoever. Our faith has definitely been strengthened.

Naturally our faith in things divine and those that pertain to the welfare of our souls comes first but, because the purpose of our K. of L. has a direct connection with our faith, this glorious Easter ought to teach us a valuable lesson and that is, to strengthen our faith in the lofty ideals of our organization. We find it difficult to picture the fruits that can be reaped from true K. of L. activity. We lack the foresight to notice the triumph that can be realized from the strict adherence to K. of L. principles. We cannot see them right here and now because we lack the faith that we should have. Yet those fruits are in the making. The ultimate and eventual fructification of our ideals can be realized. All that is needed is real faith, or at least a renewal of true faith in the purpose of the K. of L.

Our organization has been fortunate enough in having a number of excellent members who, because of their faith in it, have kept it alive during the most trying times. Yet at the same time, it has been less fortunate in having others, and these constitute the majority, who merely exist. They seem to be without life. They have fallen by the wayside. They have dried up, as it were, because of the lack of organizational moisture and warmth. Due to the fact that they lost faith in the ideals of the K. of L., they became victims of discouragement and their enthusiasm was dampened to the point of inactivity.

Faith, like everything else, has to be tried. God frequently tries our faith. So is our faith in the K. of L. tried. The test is made not when everything runs along smoothly and when all is just fine but then when everything looks the darkest and when difficulties seem insur-

Pen - sive.

WHAT EASTER MEANS

When we all go to Church today,
 (This day the rock was rolled away)
 Let us all reflect and think
 That life can start upon death's brink.
 If you're indifferent, lost your faith
 Or feel you're old or it's too late,
LET IT STICK WITHIN YOUR BRAIN
 That you can learn to live again!
 To some this Easter means much less,
 A bunny, chick or things of dress.
 A reason for old Pride's Parade
 Or flowers that too soon will fade
 (Things of earth that will not last
 Much longer than when Easter's past.)
 Wanted — bought by all of man,
 But doomed to die in garbage can.
 Of course, if you are one of those
 Who "know it all", — turn up your nose
 And say "Poo! Poo!"
 And do just what you like to do,
 But if to you your life means much,
 And broken spirit needs a crutch,
 Then drop that stubbornness so dense
 And take a hint, (for this makes sense)
 And look for things that make you feel
 That God is good and people real.
 So, quench that urge for get and gain,
 Be more human and less vain.
 Your life will then have better scenes
 And you'll know then what Easter means.

mountable. When things seem to go against us, when tempers and uncharitable remarks seem to crucify us, when internal troubles, cliques, personal misunderstandings and opposition to our wishes and opinions seem to knock out of us the very core of courage, then and only then can we manifest the strength of our faith. Only then can we show much faith we have and what kind of members we really are.

Christ's future looked dim and almost hopeless. He was tried and found not wanting. The ignominy of His passion bloomed forth into a most glorious triumph. The Apostles no doubt were tempted to say, "What's the use? Let's give it all up. Our Master is gone." But they didn't. They kept faith and when their Master arose, their faith was strengthened to a point where they gave up their lives for Him. Likewise with us. Things may look dim to us. In K. of L. activity we may meet with obstacles which may tempt us to say, "What's the use? It just isn't worth it". It is precisely then that the challenge to our faith is made. It is then that we should renew our faith and believe in the ideals of the K. of L. as we never believed before.

So let us keep faith in the K. of L. Let us

accept the difficulties and trials as a challenge to our faith. Let us learn this important lesson from the great feast of Easter. The Resurrection of Our Lord was hardly a glorious day for His enemies but it was and still is one for His followers. May this year's commemoration of that Feast of Feasts instill within us a living faith which will ever be strengthened by our unswerving and unshakable fidelity to the high ideals and lofty principles of our grand organization.

A HAPPY AND HOLY EASTER TO ALL OF YOU!

The Lithuanian Catholic Federation

The Knights of Lithuania members, engrossed in their own world of interesting and important activities, are unaware at times that they are also a part of that larger family, the American Lithuanian Roman Catholic Federation. In common with other organizations the Knights pay an annual fee into the Federation treasury. They are represented on the Federation board by the K. of L. national president and secretary.

The Federation is important to the Knights because it is our direct link with other Lithuanians, organizations and parishes that comprise this important unit of Catholic Action, which in turn is represented in the National Catholic Welfare Conference. The K. of L. own activities attain a wider recognition and importance through the moral and spiritual support of the Federation.

Through its Cultural Institute the Federation publishes books and pamphlets in Lithuanian and English. The Institute's Archives, where the K. of L. also keeps its historical records, is a sphere of activity that requires expansion. The Immigration Committee alone, to assist in the transfer of Lithuanian refugees to more permanent places of residence, will need over \$15,000 this coming year. Plans such as these can be realized only if enough responsible, intelligent Catholic Lithuanians answer the call of the Federation for monetary contributions.

The Federation drive for funds is on right now. The committee is asking for the very small sum of \$1.00 per person. We shall be helping ourselves and the things dear to us if the entire K. of L. membership respond with this tiny but important contribution. It is suggested that we participate in our local parish drive or send our contributions direct to the Federation Treasurer, Rev. John Balkunas, 64-14 56th Road, Maspeth, L. I., N. Y.

*Dainiau, metęs džiaugsmą pigų,
 Semk iš skausmo, ne iš knygu,
 Žodį, Dievo žaibui lygu...*

Jurgis Baltrušaitis.

Jonas Grigas.

United Lithuanian Relief Fund of America, Inc.

The United Lithuanian Relief Fund of America, Inc. was organized on March 25, 1944 in Chicago and incorporated under the laws of the State of Illinois. On April 14, 1944, it was registered with the President's War Relief Control Board and a few months later certified by this Board for membership in the National War Fund. On October 1, 1944 it became a Member Agency of the National War Fund.

The purposes and objectives of the Fund are the administration, direction and organization of relief activities connected with the relief, welfare and rehabilitation of displaced, stranded and destitute persons of Lithuanian extraction scattered throughout Europe and to furnishing material aid and assistance for the alleviation of human suffering in Lithuania — on a strictly non-political and non-sectarian basis.

From the very first days of its activity, the United Lithuanian Relief Fund of America has made all efforts to reach and help the people in war-distressed zones. As a result of unfriendly foreign occupations, many thousands of Lithuanians found themselves scattered all over Europe — in Sweden, Denmark, France, Germany, Poland, Switzerland, Belgium, Luxembourg, Italy, Spain, Portugal and, in smaller numbers, elsewhere. The generous American people willingly came to the aid of these needy Lithuanians, giving them assistance through the United Lithuanian Relief Fund of America. All relief extended by this organization has always been made in the name of the friendly American people.

Among the zealous supporters of its humanitarian work, the United Lithuanian Fund of America is proud to include leaders in church, labor, science, government circles and prominent personalities from other important spheres of American life.

During the period of its activities, the United Lithuanian Relief Fund of America has extended relief to the needy Lithuanians in Lithuania and various countries to the approximate sum of \$2,205,000.00. Aid was extended in the form of food, clothing, medicine, surgical instruments, books, school supplies, various utensils and cash. The largest amount of help was sent to Germany where the majority of displaced Lithuanians are located. It is estimated that over 75,000 persons, including 16,000 children, were helped.

Relief and welfare projects of the United Lithuanian Relief Fund of America were carried out in Sweden, Denmark, France, Switzerland, Belgium, Luxembourg, Italy, Spain, Portugal,

Rev. Dr. Joseph B. Koncius,
president of the United Lithuanian Relief
Fund of America, Inc.

Germany and Austria. Priority in relief everywhere was given to the most needy cases, especially children, orphans, widows, the sick, invalids and the aged.

At present the Fund is most deeply concerned with continuing relief to the displaced Lithuanians wherever they might be, and whenever its help can reach them. The plight of these people is desperately tragic. They cannot return to their homeland because of the occupation of Lithuania by the Soviets. They have no possibilities of being settled in other countries where they could start a new life free from want and fear. *Their very survival depends mostly upon the generosity of the American people.* This is the most important reason which urges the United Lithuanian Relief Fund of America to continue its existence.

The present program of relief and welfare projects for 1948 was approved by the National Convention of the Fund on Nov. 6, 1947. It has ten projects, realizations of which will require hundreds of thousands dollars. Approximately two-thirds of the relief program is for children.

Apžvalga

“Naujoji Aušra”

Prieš Kalėdas Chicagoje pasirodė lietuvių kultūros žurnalas “Naujoji Aušra.”

Jau išėjo trys numeriai. Redaguoja A. Kairys.

Aplink šį žurnalą telkiamos žymesnės lietuvių kultūrinės pajėgos. Laikraštis gausiai iliustruojamas, ypač naujesnių lietuvių dailininkų paveikslais.

Pasirodžiusiuose numeriuose randame nemaža stambių bendradarbių, davusių poezijos, grožinės prozos, straipsnių. Šalia skaitymo, yra ko ir pasižiūrėti.

Lietuviško žurnalo išlaikymas šioje šalyje yra būtinas, bet sykiu ir sunkus. Todėl visiems reikia jį paremti. Geriausia parama bus laikraštį užsisakyti.

“Naujosios Aušros” adresas: 10729 So. State Street, Chicago 28, Ill. Prenumeratos kaina metams \$3.00.

“The Marian”

Jau nuo seniai buvo keliama balsų, jog Amerikos lietuviams reikia žurnalo anglų kalba, kad

The projects are to be carried out in Germany, Austria, France, Italy, Switzerland, Denmark, Sweden and Belgium.

With the experience gained during the recent years of relief activities, the Fund in the coming months of its relief activities hopes to strengthen and expand its work among the most destitute Lithuanians, especially the children, the sick and the disabled; it will also assist capable students to complete their education which was interrupted by the war and thus help them become selfsupporting. In short, the Fund is dedicated to lightening the physical and spiritual burdens of a suffering people.

Many Chapters and individual members of the Knights of Lithuania are very active in this relief work. They have contributed a substantial amount of money and gifts in kind. This aid is deeply appreciated by the recipients and it should be continued as their needs are still very great.

The National President of the Fund is the Rev. Dr. Joseph B. Koncius. One of the four vice-presidents is Joseph Boley, the National President of the Knights of Lithuania.

All contributions and gifts should be sent to the national headquarters:

*United Lithuanian Relief Fund of America
105 Grand Street
Brooklyn, 11, N. Y.*

būtų kur lietuviškai nemokantiems nušviesti lietuvių kultūrinius ir tautinius reikalus.

Toksai žurnalas jau pasirodė. Jis leidžiamas Chicagoje T. Marijonų. Už tai ir vardas parinktas “The Marian.”

Išsyk reikia tarti, kad laikraštis daro gražų ispūdį. Techniškai jis sutvarkytas skoningai, straipsniai parinkti gyvi, aktualūs ir įdomūs.

Tarp lietuviškųjų dalykų yra išversta viena apysaka iš lietuvių kalbos, rašoma apie lietuviškus kryžius.

Tikimės, kad “The Marian” labiau pasisvers į šį lietuvių gyvenimo vaizdavimą, duos tiek lietuvių poezijos, tiek prozos vertimų, lygiai kaip ir nušvies plačius lietuvių kultūrinius laimėjimus. Iš to su laiku gali susidaryti anglų kalba kaip ir atskiri lietuvių autorių rinkiniai — poezijos, apysakų antologijos, studijos apie meną, literatūrą. Dabar tokių rinkinių labai trūkstame.

“The Marian” redaguoja kun. P. Činikas. Adresas: 2334 So. Oakley Ave, Chicago 8, Ill. Kaina 1 doleris metams.

“Kalifornijos Lietuvis”

Jei “Naujoji Aušra” eina tik lietuvių kalba o “The Marian” — tik anglų, tai “Kalifornijos Lietuvis” yra dvikalbis.

Šis žurnalas jau eina kelinti metai. Dabar jis iš San Francisco yra persikėlęs į Los Angeles, kur jo adresas: 9204, S. Broadway, Los Angeles 3, Calif.

“Kalifornijos Lietuvis” eina A. ir B. Skirių darbštumo dėka. Jie iš grynai vietinio pobūdžio laikraščio jį išaugino į gražų žurnalą.

Štai prieš akis turime gruodžio numerį. Jis gražiai sutvarkytas, turi daug įdomių iliustracijų tiek iš Lietuvos, tiek iš Kalifornijos, tiek iš lietuvių tremtyje. Suprantama, kad laikraštis kruopščiai seka vietos veiklą, bet kas kart daugiau jame randame ir platesnių klausimų.

“Lithuanian Bulletin”

Jau kelinti metai New Yorke išeina “Lithuanian Bulletin”, leidžiamas Amerikos Lietuvių Tarybos.

Seniau “Lithuanian Bulletin” ribojosi politiniais klausimais, Lietuvą liečiančiais.

Paskutiniuose numeriuose matome atmainą. Šalia politinių aktualių straipsnių randame ir įvairiomis kultūrinėmis temomis.

Lapkričio numeryje skaitėme Jurgio Baltrušaičio straipsnį “Lithuanian Folk Art”, prof. P. Skardžiaus “The Lithuanian Language”, K. R. Jurgėlos “Lithuanian Contribution to America’s Making”, Vl. Jakubėno “The Evolution of Lithuanian Music”.

Tai labai įdomūs ir vertingi straipsniai. Juos turėtų kiekvienas perskaityti ir kitiems įduoti. Jie parašyti savo srities specialistų. Pav., Jungis

From the Asst. Editor's Desk

American citizens of Lithuanian descent, throughout the United States, commemorated the 30th anniversary of the Declaration of Independence by Lithuania on February 16th. Many members of the Knights of Lithuania participated in committees for the liberation of Lithuania, prayers, exercises and mass meetings. Copies of Resolutions were forwarded to the President and officials. *Senator Henry Cabot Lodge, Jr.* of Massachusetts addressed the Senate; Representatives *Jonkman* of Michigan, *Jackson* of California, *McCormack* of Massachusetts and *Sasser* of Maryland spoke from the Floor of the House of Representatives. Statements were received from Senator *Leverett Saltonstall*, Congressman *John F. Kennedy*, Governor *Robert F. Bradford* of Massachusetts, and Senators and Representatives of Connecticut, Illinois, Maine, Maryland, Nebraska, New Hampshire,

Baltrušaitis yra žymus meno istorijos žinovas, kurio veikalai prancūzų kalba yra susilaukę visuotinio pripažinimo ir savo srityje yra nepamainomi.

"Lithuanian Bulletin" redaguoja K. R. Jurgėla.

Mirė rašytojas Balys Sruoga

Pernai spalio 16 d. Vilniuje mirė žymus lietuvių rašytojas Balys Sruoga, sulaukęs 50 metų amžiaus.

Jis buvo gimęs 1896 metais Biržų apskrityje ir pirmiausia pasireiškė poezijoje, tapdamas uoliausiu naujų kelių skynėju lietuvių literatūroje. Jo eilių rinkiniai yra "Saulė ir Smiltys", "Dievų takais".

Vėliau Balys Sruoga susitelkė prie dramų, sau medžiagos imdamas daugiausia iš Lietuvos istorijos. Geriausia jo drama yra "Milžino paunksmė," vaizduojanti Vytauto Didžiojo laikus. Toliau ėjo "Baisioji naktis" iš 1905 metų neramumų, "Radvila Perkūnas," "Algirdas Izborske", "Apyaušrio dalia", "Kazimieras Sapiega" ir kiti dramos veikalai.

Balys Sruoga dar parašė "Giesmę apie Gediną" ir keletą knygų vaikams.

Taip pat jis buvo žymus literatūros istorikas, kritikas ir teatro žinovas. Universitete jis dėstė rusų literatūrą.

Užėmę Lietuvą, 1943 metais naciai Balį Sruogą suėmė ir su kitais lietuviams inteligentais išvežė į koncentracijos stovyklą Stuthofe. Kiti ten mirė, kitų sveikata buvo palaužta. Balys Sruoga nuo šių skaudžių patyrimų neatsigavo ir dar nesename amžiuje pasitraukė iš gyvųjų tarpo, ligi paskutinės valandos likęs ištikimas laisvai tėvų žemės ateičiai.

New Jersey, New York, Ohio, Pennsylvania and Rhode Island, also *Joseph W. Martin*, Speaker of the House of Representatives and *Charles E. Eaton*, Chairman of Committee on Foreign Affairs.

Radio addresses by Petras Daužvardis, Consul of Lithuania and Dr. Preston Bradley, Chicago, were given over Station WGN on the free Lithuanians throughout the world who commemorated the 30th anniversary of the Declaration of Independence of Lithuania.

At a recent Mardi Gras Ball of the International Institute of Boston held in Hotel Statler, where several thousand attended, the honored guests invited were consuls of different nationalities and among them present was A. O. Shallna, Honorary Consul of Lithuania at Boston.

On February 8th, a Silver Jubilee Concert was presented by St. Joseph's Parish Choir Ensemble, Waterbury, Conn., under the direction of *Mr. Alexander J. Aleksis*, well-known musician and K. of L. honorary member. Guest artists were Jonas Butėnas, baritone, Kaunas Lithuanian Opera and Aldona Strumskis, concert pianist. Through *Mr. Aleksis'* efforts the Choir has contributed much and has achieved notable success and recognition in the field of music, religious, social and patriotic culture. *Rev. Joseph J. Valantiejus*, K. of L. honorary member, is Chaplain of the Choir.

In this issue appears an interesting sports article by Stanley Balberis, member of C-1, Brockton, Mass.

The Supreme Council officers held its regular meeting in the clubrooms of Council 17, South Boston, Mass., on February 8th, at which meeting President Boley and Secretary Karpus both of New York, were present.

We wish a speedy recovery to Mildred Young, wife of A. J. Young, Ritual Committee member and Jonas L. Petrauskas, charter member of Council 17, who are seriously ill.

Many letters are being received from Displaced Persons in Europe, with different requests. Councils interested in giving them a helping hand, let us know. Some are young college students who would like to correspond with K. of L. members.

Note to all correspondents: All articles should be typewritten and double-spaced.

Happy Easter!

J. Aistis.

Apie Tėvų Žemės Jausmą

Visais laikais ir visose šalyse jaunimas pasižymi savo veržlumu, užsidegimu ir pasiaukojimu. Tokia jau taisyklė, kad seni gyvenimą tvarko, o jauni jį neša ant savo pečių. Visos naujos ir drąsios idėjos yra jaunimo atneštos į gyvenimą. Aišku — jų visas gyvenimas priešakis, ir jų reikallas kovoti ir aukotis dėl tokios ateities, kuri jiems atrodo tobuliausia ir kurioje jie patys norėtų gyventi.

Lankydamas lietuviškų kolonijų parengimus nustembi, kad juose lietuviškosios kilmės jaunimas yra labai retas svečias. Jei tokiam parengime pamatai jaunosios kartos atstovą, ir dar lietuviškai kalbanti, tai pajunti tūlą disonansą: jaunasis kalba ne į savo kartą, bet į savo tėvus bei senelius. Jų kalbos daro didelio įspūdžio, ir toki jaunosios kartos žygiai turi dideles pasėkas. Dėl to reikėtų dėti visas pastangas, kad jaunimas plačiau į visuomeninį darbą įsitrauktų. Žinoma, jų kalbos ir veikla būtų dar pasėkmingesnės, jei jie kalbėtų į savo kartą.

Čia lietuviybės klausimas labai opus. Dalis lietuviškosios kilmės jaunimo jau nebemoka lietuviškai. Tasai kalbos nemokėjimas dažnai yra tik tariamas, nes daugelis lietuvių kalbos moka daugiau, negu nori su ja pasirodyti. Priežasčių labai daug, kodėl taip yra. Didesnė jaunimo dalis turi labai menką savo tėvų žemės vaizdą. Kiti jį yra susidareę klaidingą ir, aišku, neigiamą. Dar kiti klaidingai žiūri į lietuviybės palaikymo reikalą, nes jiems atrodo, kad tie, kurie savo kilmės tautos neišsižada, siekia sukurti tautą tautoje, o gal net valstybę valstybėje. Dažna sutikti jaunuolį, kuris, kai jam primeni jo kilmę, atšauna: "Čia ne Lietuva, čia Amerika!"

Gi niekas niekad nemanė ir nemanys čia sukurti lietuviškos valstybės. Ir jei visiems lietuviams rūpi, kad čia lietuviybė ilgiau patvertų, tai dėl to, kad liktų jausmų ryšys su kilmės tauta. Jis yra daugiau nei paprastas kraujo ryšys, nes štai jau antru kartu tautos gyvenime jis yra gyvybinis ir lemiamas reikalas. Tas ryšys turėjo ir turės didelių politinių pasėkų lietuvių tautai, bet jis gi čia niekad neturėjo ir neturės politinės reikšmės šios šalies gyvenimui, nes tai yra grynai sąžinės ir jausmų asmeniškas veiksmas.

Tėvų žemės jausmas išsiviuose paprastai atrofuoja, kai nutrūksta kasdieniški ryšiai su senuoju kraštu. Su trečia karta tasai ryšys baigiasi. Naujoje šalyje atsiranda tėvų kapai, giminės ir draugai, o tėvynėje nieko nebelieka kito, kaip tik iš lūpų į lūpas perduota žinia, kad iš ten atsikėlė seneliai. Aišku, toks tautinis jausmas, jei jis kitokiu būdu nėra palaikomas, yra labai silpnas.

Būtų naivu manyti, kad mūsų jausmų ryšiai su tėvų žeme mums uždėtų tokias pareigas, kurios būtų priešingos ar kenksmingos šiam kraštui. Tautybės jausmas eina iš žmogaus vidaus, jis negali būti primetamas.

Kuo tad pagrįsti tautos jausmai išsivijai? Jie yra grynai žmogiški. Lietuva didžiuojasi savo išsiviais. Amerikos lietuviai daug prisidėjo atgauti nepriklausomybę. Jie ir dabar gina josios pamintas teises ir šelpia medžiagiškai žmonijos nelaimės paliestuosius savo kilmės tautiečius. To tauta neužmirš, iki ji bus gyva. Betgi lietuviai nėra išimtis, taip daro ir kitų tautų ateiviai, tai daro visa Amerika ir jos valdžia.

Jaunai kartai yra sunkumų su kalba. Ji kalbos mokėsi iš savo tėvų. Tėvynėje kalba apsvailė svetimų, nereikalingų, skolintų žodžių, ir naujai atvykusiems sunku kalbėti čia mūsų žmonėms, nes klausytojai, senesni ir jaunimas, daug žodžių nesupranta. Bet to sunkumo nejaučia atvykusieji — jie viską supranta. Galop kalba, nors yra didelis ryšio su tėvyne veiksnys, bet jis nėra lemiamas. Turime pavyzdžių tokių lietuvių, kurių joks konkretus ryšys su tauta jau neberišo ir nemokėjo kalbos, o mūsų tautai daug nusipelnė ir buvo stiprūs patrijotai. Tokių pavyzdžių yra ir čia.

Vadinasi, kalba dar nėra neperžengiamas slenkstis, o yra kas kita. Ir tasai kas kita, mano manymu, ar nebus Amerikos jaunimo bendras beidėjiškumas, tai yra, platesnių ir gilesnių idealų stoka.

Gal tik vienas sportas yra čionykščiam jaunuoliui gyvas ir šventas. Jam vienam atsiduodama su kūnu ir siela. Prie jo galima būtų pridėti gyvenimo patogumai visoje savo platybėje.

Negaliu tvirtinti, bet lyg norėtusi manyti, kad lietuviškosios kilmės jaunimas ne tik indiferentiškas lietuviškiems reikalams, bet lygiai jis yra indiferentiškas bet kokiai kitai kilnesnei veiklai. Aišku, yra išimčių, betgi išimtys nedaro taisyklės.

Kadangi Lietuvos Vyčiai yra idėjinė organizacija, kurios tikslas yra puoselėti religinius ir tautinius idealus mūsų išsivijos naujojo kartoj, tai, jei tie tikslai ir obalsiai, kurie kuriant organizaciją buvo gyvi, šiaandie jau neuždega jaunuo- menės, reikėtų juos pritaikyti šios dienos jaunimo dvasiai, kad jie galėtų patraukti ir uždegti tuos jaunuolius, kurių lietuviybės jausmai jau atvėse, bet nestinga idealizmo ir noro dirbti Amerikos ar žmonijos labui.

Reikia pripažinti, kad čia medžiagiškos vertybės dažnai mustelbia dvasiškasias. Tai būtų garbė jums, jūsų kraštui ir Lietuvai, jei Lietuvos Vyčiai pradėtų veikti Amerikos jaunimo dvasiniam renesansui.

Tikėkite, kai atsiras idealizmas, tada ir tautiniai jausmai atbus.

Officialus Skyrus

Joseph Boley.

The Coming Roll Call

A member has recently come up with a suggestion that it ought to be made mandatory for every K. of L. council to open every meeting with a reading of all the resolutions passed at the previous convention. Such a procedure would not be as time-wasting as it might appear at first.

The reading of these resolutions would recall for those who were present at the convention those really inspiring moments when the delegates or guests laid out before us a noble and fitting line of action to which we eagerly responded and with our affirmative vote said, "Yes, let's do it."

To those who were unable to participate in these important 3-day deliberations the monthly reminder of our aims and purpose for the current year would help to direct us toward the pattern of life and action that the national assembly in its most thoughtful mood deemed to be in the organization's best interests.

Resolutions, whether personal or collective, are admirable. But if these resolutions are forgotten the first week after we return tired and happy from our conventions, then the time we spent at the conclave has been really wasted. The most undesirable locations, it is said, in the housing projects of the hereafter are paved with good intentions. When, oh, when are we going to shake ourselves from the prevailing lethargy and bring our actions in line with those annual enthusiastic declarations to drive hard and fast toward our objective?

There were some beautiful resolutions and suggestions made at the last convention. One of them says that since we now have quite a few distinguished writers and speakers recently arrived from Europe, we ought to take advantage of their expert knowledge on Lithuania's history, literature and culture and arrange various lectures and forums in our councils. Another resolution urges us to try to get the newly arrived D.P.'s into our organizations. A third reminds us to work harder than ever this year through our Lithuanian Affairs Committees. Etc. All worthwhile and knightly resolutions. But how many of them have we incorporated into our council life? How many of us have even thought about them?

Next August your Council will receive a questionnaire asking how many and which of all those resolutions your council has put into effect during the year. We shall know then the full

extent of your participation in the real work of the Knights of Lithuania. We shall know then whether, besides those many interesting social gatherings, you have also given a thought and made some real effort toward that important dual objective of ours, *Tautai ir Bažnyčiai*. More than anything else it is in this that we should like each Council to make a splendid showing.

K. of L. Membership Drive in Home Stretch!

This is the last lap so don't slacken the pace one iota. As time slowly but surely runs out, inject more energy into your work, and more efforts in your tasks to spurt you across the finish line at a champions pace.

The concluding days of the *drive* coincide nicely with the penitential season. Your social activities are curtailed, so spend the time not dancing to your favorite orchestra, but more sedately dancing up to that potential member's house and getting him to sign the dotted line. Show your salesmanship — you have the top product to sell, K. of L. Demonstrate what you are selling. If your prospect is stubborn, invite him to attend your next meeting. No one is so lacking in gregariousness that he does not want to be in the company of charming people united in a noble and dual purpose of serving *God and Country*. At the end of your meeting change the potential members to members in fact — don't let them go out undecided!

Remember girls of the New England District that the young lady recruiting the most new members will be crowned Queen of the Dance in addition to receiving a corsage of her choice and two complimentary tickets to the District Dance.

Will Your Council Be At The Top?!

Joseph A. Lola,
Chairman of Membership Drive.

New England District Inaugurates Leadership Courses

At the Philadelphia Convention last September, the Supreme Council activated a noteworthy precedent in ordering District Councils to conduct courses in leadership. The New England District reports with great deal of pride that it is the first in the national organization to effect this order.

The entire roster of officers in the twelve New England Councils, plus the spiritual advisers and district officers, were invited to attend the meeting at Worcester's Our Lady of Vilna parish hall on Sunday, February 1, 1948. An enthusiastic response was the result, with all councils represented, but Council #7, of Waterbury, Conn., who, due to an unforeseen contingency, failed to

send officers. Council #2, of Lewiston, Me. deserves a great deal of credit for the fortitude they displayed in rising at an ungodly hour, then, hampered by snow and icy roads, made their 200 odd mile journey without mishap. Like the Pony Express, this council "came through" with an admirable display of K. of L. In number, the officers present were sixty-six. To our hosts, Pastor Fr. Vasys, Fr. John Jutkevičius, and Council #116, we give our heartfelt thanks for making possible this momentous occasion.

The popular and able president of the New England District, Joe Lola, conducted the meeting with vigor and finesse, never allowing the discussion to stray from the business at hand. Consequently a lively interchange of views, questions, and answers was the result. The majority of the officers present jotted down notes, which testifies to their real desire to learn more about the executive branch of the organization. Any organization, like a business, can be successful only in proportion to the efficiency and skill with which it is run; and by this and other meetings we intend to develop a live-wire organization.

The meeting opened with a greeting by Joe Lola. Our District Spiritual Adviser, Fr. Liauba, gave the opening invocation prayer, after which hymns were sung by the group. Fr. Jutkevičius warmly welcomed the officers on behalf of the Pastor, Fr. Vasys, and himself. Speeches by the Fr. Liauba and Fr. Stepaitis followed.

Short discourses on the salient points of the duties of their offices were given by: President and Vice-President Frank Razvadauskas; Treasurer and Trustee Joseph Matachinskas; Financial Secretary Phyllis Grendal; and Recording Secretary Louise Totilas.

Rita Kersis of C-116, ably spoke on the aims of the Lithuanian Affairs Committee. Father Jutkevičius' talk on leadership was the highlight of the meeting. His energetic delivery moved and inspired all present. This superb talk will be published at a future date so that all readers can benefit by it.

To avoid overlapping social events by the various councils, it was decided that the secretary of each council is to notify the Vice-President of the District of the date, thereby avoiding conflict of social activity. It was suggested also that President Joe Lola deliver a radio speech to recruit members. (Keep your radios tuned in to the Darbininkas Program.) The New England District will hold a dance in Providence, R. I. the first Saturday after Easter. Co-chairmen are Bertha Čiočys of C-103, Providence; and John Contons of C-17, South Boston.

The next District Convention will meet in Norwood, Mass. on April 24 and 25. Father Liauba wishes each council to write him about their individual St. Casimir's Day celebration.

The value of holding this meeting is not yet fully seen. As the teaching permeates the individual councils, we shall be able to estimate the value of it more concisely. It is truly gratifying to see our young people deliberately and seriously cultivating the ideals of leadership. Our national spiritual adviser, Fr. Jutkevičius, comments on this initial attempt, "Our officers wish to learn, and that alone is a most auspicious omen. I am certain that this is a most encouraging sign and, given the proper direction with nutritious food to nourish their desires, they will without doubt develop into leaders of which our organization and all our members will be ever proud.

Joe Lola.

PATAISYMAS

Pereitame numeryje buvo netiksliai parašyta apie Dr. J. Basanavičių.

Jis mirė 1927 m. Taigi, šiemet suėjo 21 metai nuo jo mirties.

THE GLORIOUS ROBE

(Translated from the Lithuanian)

by Milton Stark

Once there was a king who always complained that his robes were not fine enough and not sufficiently thin, though he had silken frocks of a texture so delicate that they could be drawn through a ring or stuffed into a nutshell. Now a certain tailor came forth and offered to sew the king a robe of gossamer, such as could be discerned by none but the keenest eyes, for a thousand pieces of gold. The king bade the tailor set to work. So the tailor made show of bringing in bolts of goods, which he fell to fingering and praising; and the king, albeit he saw nothing in the tailor's hands, pretended to handle the stuffs, remarking on their different qualities as though he were possessed of good sight. Directly the tailor took the king's measurements and began to cut and stitch, with only a needle in his hand. The king said: "Ah, there is no thread in your needle." "Sire," replied the undaunted tailor, "fine is the fabric and so is the thread." When it seemed that the robe was finished, the king put it on and the tailor said it fitted him well; whereupon the king made his appearance before his court for all to admire him, and those who saw him praised him, for the tailor had instructed them to do so.

Delighted with his glorious robe, the king hastened to show himself to his people; mounting a horse, therefore, he rode into the streets of the city, the populace of which, according to the tailor's directions, clapped their hands and made as if they were confounded by the splendor of the king's dress. Suddenly a child called out to its mother just as the king was passing by: "But mama, underneath it all he's naked." All the spectators burst out laughing, and the king took flight for shame to his rooms and crawled in bed, wherein he languishes to this day.

* This tale was recorded by Kr. Jurkšaičius in his *Litauische Maerchen und Erzählungen*, Heidelberg, 1898, and was first heard in the vicinity of Tilsit in about 1863.

●
"The attachment of the Americans of Irish, Latin, Slav, Baltic and Scandinavian birth to the culture, tradition, language and general progress of the countries of their origin does not prevent them from taking a distinguished part in the advancement and prosperity of this great nation".

Dr. A. Leon Kubowitzki,

Secretary General, World Jewish Congress.
(New York Times, Jan. 27, 1948)

LITHUANIANS IN SPORTS

By Stanley Balberis, Brockton, Mass.

CONGRATULATIONS DEPT: To St. Bede Academy's football team and Coach Brony Bacevich for coaching his team to four unbeaten seasons (32 straight wins) at Peru, Ill. Brony's teams won or shared the Catholic Conference title eleven times in twelve years. In basketball his team won the regional tourney formed, he became a member of the school's history. In baseball, in 1944, Bacevich's coached team won games with only one pitcher and lost only in the semi-final to Proviso High (Maywood, Ill.) in the State tournament. **SYMPATHY DEPT:** To Matthew "Matt" Guokas of Philadelphia, Pa., one of the greatest college and professional LITHUANIAN basketball players in the country, who lost his leg in an automobile accident in the early part of last summer. Matt played with the Saint Joseph's College "Mighty Mites" for four seasons ending in 1938. He afterwards played with the SKF (one of the local industrial teams), then with the Philadelphia SPHAS in the professional league, and when the recent professional BBA league was formed, he became a member of the Philadelphia "Warriors". He was playing with them up to the time he lost his leg.

Did you know that former Columbia U.'s Art Radvilas of Stoughton, Mass. was knocked out in the 1938 game against Army, but his football instinct was so strong they had to pry the ball out of his hands? Also that Al "The Brain" Jancauskas, Marquette U.'s great all-around athlete and scholar, will receive his degree at the ripe old age of 18?

Former All-American Eddie Prokop of Georgia Tech. and present star half-back of the N.Y. Yankees, was married to Betty Pflaris, 26 year old hat model, in St. Patrick's Cathedral recently. The Rev. Joseph Devlin, chaplain of Prokop's Seabees Unit at Okinawa, officiated.

There was a real Lithuanian tinge to the starting line-up of George Washington U.'s football team last year, as Capt. Carl Butkus, Ray Truck, John Sanders, Anthony Danowski, Joseph Wapinsky, Peter Labukas, Joseph Bernot and Edward Stefanovich were descendants of this hardy race which is providing so many of our star athletes these days.

Holy Cross's head football coach, Dr. Bill Osmanski, became a father of a six-pound baby girl born to his wife in Chicago last month. Edward W. (Moose) Krause, head basketball coach and assistant football coach, has been appointed assistant director of athletics at the University of Notre Dame recently.

Ventan Yablonski, Columbia U. fullback who was drafted by the Chicago Cardinals two years ago, has been signed for the 1948 season. Yablonski, a native of Worcester, Mass., is 25 years old, weighs 196 and is 5 feet 10 inches tall.

Bennie Reiges, Mr. Quarterback, as he is known at UCLA, has been drafted by the Los Angeles Rams of the National Football League and will probably play for the Rams in 1948. Reiges, a native of Worcester, is 25 years old, weighs 205, and is 6 feet 1 inch in height.

Tom Mikula, 205-pound blocking back from Johnstown, Pa., who was a backfield regular at the College of William and Mary for three seasons, signed a one-year contract with Brooklyn Dodgers of the National Football League.

When Elmer Angsman, of the Chicago Cardinals amassed 259 yards in 10 ball-carrying attempts in the recent National League playoffs, he shattered the former playoff mark, of 109 yards in 10 carries, which was held by Chicago Bears' Dr. Bill Osmanski against Washington Redskins in 1940.

The Detroit Lions acquired the services of Boston Yanks Johnny

Grigas, an experienced fullback, for quarterback Roy Zimmerman. Grigas saw little service last fall with the Yanks but may do better in new surroundings. The big Lithuanian is one of the fastest ball-carriers in the National Pro. ranks and has always been among the ground gainers in the League.

At the annual football banquet of the Bridgewater, Mass. Town Team held recently, heard the Bridgewater Vets, sponsors of the townies, announce that Henry "Hank" Woroniewicz, former Brockton High football captain and star Boston College wingman of the Sugar Bowl fame under Frank Leahy, will coach the townies next year. Woroniewicz, accepting the position as head coach, said he was happy to take over the reins.

Hat's off to Edward Rimkus, the big six-foot three inch, 225 pounder from Schenectady, N.Y. for leading his New York four-man Bobsled team, to a United States Olympic victory in a four-man Bobsled race, in the winter Olympic games held at St. Moritz, Switzerland.

George Senesky of Philadelphia, Pa., a former All-American basketball star at Saint Joseph's College in 1943, is now among the leading scorers in the BBA League while now playing with the Philadelphia "Warriors". In 1943 he received the Helms Athletic foundation award as a member of the All-American team chosen by that group. He graduated with high honors, and with as fine a reputation for his scholastic work as for his athletic ability.

Stan Nozska of Pittsburgh, Penna., a former All-American star at Duquesne U., is now starring with the Boston Celtics Professional basketball team. Nozska is 27 years old, weighs 196, and stands 6-1. Last year with Pittsburgh he was third high man for the Ironmen with 507 points in 58 games.

Every human being through the course of life, realizes the necessity to seek friendship, to form association, to develop social contacts and to become a worthy member of society.

VYČIAI VEIKIA
COUNCIL ACTIVITIES

Harrison-Kearny, N. J.

COUNCIL 90

A grand turn-out of members was seen at our last meeting, with everyone participating in the various discussions which were brought up. We were honored by the surprise visit of Joe Boley, who just "happened" to be in the vicinity, and to see Mary Šlekaitis, director of the N.Y.-N.J. District Choir and member of C-90, at our meeting. The "drafted volunteers" Charlie Siviskas, Joe Balazas and Ed Bitenis are to be commended on the social they prepared. Almost outdid the girls!

The latest applicants for membership are Dorothy Tolin, Helen Belevich, Frank Yarashka, Joseph Fogel and Paul Plungis. Welcome members.

Our Ritual Committee has been very active these past months acquainting those members who are eligible for degrees, as to the "whys and wherefores." Due to the very full evening schedules of most members, the meetings are now being held Saturday mornings.

The LITHUANIAN AFFAIRS COMMITTEE, headed by Ann Klem is most active. Charles Nakrosis, Joe Kohanski and Ann are being kept busy, forwarding articles, notes and letters to the proper persons. They are still on the look-out for items of interest.

Many thanks to Fr. Karal for being so patient and understanding with his Lithuanian Class students. Classes are still being held every week at Holy Name Hall, and are not restricted to K. of L. members.

Our RAINBOW FROLIC (31st Annual Spring Dance) committee headed by Co-chairmen Walter Staskus and Barney Kohanski, are on the run trying to keep up with the demand for tickets. Seems the public has heard a rumor about the "Pot of Gold" that is to be given away as a door prize. The date is April 3rd; the place: Jackson's Auditorium, Harrison, N.J.; and the music will be furnished by Eddie Derish and his orchestra.

Happy Birthday to Rita Staskus, Joe Kohanski, Julie McShulskis, Tommy Gerulat, Ann Peters, Walter Staskus, Adele Yuknelis, Ed Bitenis, Mrs. Charles Nakrosis, Bill Musekevicius, and our Spiritual Advisor Fr. Dominic Pocius. Fr. Dominic thought he had kept his birthday a secret, but somehow ye olde Council 90 found out. The day was Sunday Feb. 15th, and immediately after High Mass, parishioners, C-90'ers and choir members descended upon the rectory singing "Happy Birthday". He was surprised and we were happy, so that makes us even.

BOWLING: The Wednesday evening Intra-Council bowling sessions are becoming so popular we will just have to get those 8 alleys next year. Our "200 Club" now has a president, Hal Abbott who hit 222, Vice Pres. Ann Klem who hit 205, and Fr. Po-

cius who started it all with a 202, treasurer. Those who started the season saying "This is the first time I ever bowled — I'm afraid I'll keep the team down" have been surprising everyone with their ability to pick up the fine points of knocking them over. Those 140, 150 and 160 games aren't just accidents any more! To prove the statement — Gen Milunaitis hit 170, Eleanor Katilus 167 and Ann Peters 143 — all in one night. Our boys are doing very well, too. Joe Kohanski did find out one thing, however, you just can't bowl in rubbers!!

Sunday afternoons seem a bit long since the District League was brought to a close on February 8th. Congratulations to the Newark Girls' team and the Elizabeth men's team for taking the top spot in their respective sections. The Kearny gals managed to hold on to second place and the men are still the proud owners of 6th place. We are now looking forward to the 1948-9 season with greater anticipation.

The Paterson council members have graciously consented to present their play "Biznieriai" in Kearny on March 14th. The play, a comedy, which was written by Fr. Klumbis, has already met with a great deal of approving comment.

TATTLE TALES: George Katilus, one of C-90's Three Muskateers, recently graduated from Kearny High School and was chosen Validictorian of his class. Another Quiz Kid! To those members who are convalescing — Julie McShulskis, Angie Sosnosky, Mrs. Vito "Doc" Kemezis and John Wilkie — here's a wish for a speedy recovery! The girls in Kearny are still wondering who sent them those "unusual" Valentines. All agree they were mailed from Jersey City — Got us puzzled! When are Mary Paslavicius and Johnny Josephs going to set the date? We keep hearing requests for the horseback riding group to begin action again. The snow's melting, folks, it won't be long now. Remember the RAINBOW FROLIC is April 3rd!!
Two Bits.

A typical scene after a social at Linden, N. J., C-113... dishwashers V. Lucas and E. Bundonis.

New York, N. Y.

COUNCIL 12

February found us greeting a new member, Betty Kscenaitis. C-12 welcomes you.

THIS 'N THAT: We had the pleasure of meeting Andrew Yuknis, Supreme Council Trustee, who was visiting from Chicago. It was Andy's first trip to our town. Johnny B. and Andy renewed their acquaintanceship which started in Chicago last Summer.

At the last district meeting, C-12's Larry Janonis became a member of the District Sports Committee. Larry is not only one of our newest but among the most active members.

Auditing Committee for 1948: Larry Janonis, Al Monkawitch, Steven Montvidas, Eldy Simulinas.

Bus Ride Committee for 1948: Vincent Yatkaukas did such a fine job last year in making arrangements for the Bus Ride that he was again asked to join this Committee. Larry Janonis and Hank Kolesk will also be on the Committee.

In connection with the **Lithuanian Affairs Committee**, we would like to mention, again, the fine contribution being made by Frank Samulenas.

In the **Hearts & Flowers Department**, we offer congrats and best wishes to Andy Delunas and Helen Pachiura on their engagement; Lillian Zindzius and Joey Schultz are still keeping us guessing.

Socials: Our January 20th Social was complemented with the good food prepared by (are you listening, bachelors?) Lillian and Helen Zindzius! Very nice, too! Others on this Committee were Yours Truly and Hank Kolesk. The February 17th Social Committee included Stanley Borus, Betty Kscenaitis, Larry Janonis, George Yatkaukas.

WEEK-END RUMBLINGS: Maspepeth's Winter Carnival Dance on January 17th was properly complemented by New York's "unusual" weather. C-110: Take a bow on the excellent and professional looking decorations. Also, Yours Truly and Johnny Bell would like to say "thanks" to C-110 for the novel prizes we received. On the following day, with commendable effort, C-12 Delegates Elizabeth Banunis, Larry Janonis, Will Kaleda, Hank Kolesk and George Yatkaukas attended the January 18th District Convention at Elizabeth, N. J.

The District's Concert and Dance on January 25th at Newark was well presented and most enjoyable.

January 31st found us at Linden Council's Polka Dance. We had a grand evening on Linden's home-grounds.

On February 7th, our Valentine's Dance went off in fine fashion.

Prof. Alexander Aleksis,
Waterbury, Conn.

Thanks to the Committee and various other members for their splendid handling of the event.

New York C-12's next dance will be on Saturday, May 1st.

All Good Wishes for Happy Birthdays to Johnny Bell and Stella Kauilius.

Happy Easter!

Brenda Bell

Athol, Mass.

COUNCIL 10

At our January meeting, it was voted to hold our meetings on the second Monday of each month at 7:30 p.m. We hope this change will be more convenient to all members.

Four new members have joined our ranks -- Nellie Kasputis, Marie Sienkievicz, Helen Ambrose and Peter Bunevich.

The council held a sleigh ride on February 15. We are also planning to stage a play "ČINGU-LINGU" sometime in April. It is the Lithuanian version of "The Lost Week — End".

On Sunday March 7, we celebrated St. Casimir's Day by attending the 8:30 mass and receiving communion in a body. Our beloved mothers served breakfast in the parish hall.

The New Look

Hope to see more ladies and gentlemen at our next meeting.

Thanks to the retiring officers for the delicious "snack" and vocal-cord stretching after our last meeting and music by Marie. Let us all bring a new member to our next meeting.

If more members would attend meetings and practice their freedom of speech. (instead of gossiping) this council would not be as "dead" as some claim it to be.

'Ground Hog'

Dayton, Ohio

COUNCIL 96

Much to our delight "The Fairyland Frolic Dance" brought many of our unseen and untold members down. The Frolic proved to be a real success. The Polka Dots furnished the music for the occasion. Young and old were all out on the floor the minute the polka music hit the air. Credit for the successful dance should go to our Chairman Pete Petkus along with our President Mike Petkus.

On Sunday, March 8th, members received Holy Communion as a body. Following mass, breakfast was served. Kitty Zubrick made the reservations.

Plans are now in progress for our annual picnic, to be held July 18th. Pete and Mike Petkus are co-chairmen.

Following our January business meeting, all members maneuvered down Valley Street to Eddie Petrokas, folk's place, known as "Kaunas Cafe". The members requested Mrs. Petrokas to reserve a table each month after our meetings. Some very gay ideas and illustrations were given us for our picnic, thanks to Mrs. Petrokas.

Do some people call themselves clubs members when they never attend meetings? Remember members, there are a lot of other qualifications besides going out of town to represent the club. At our last meeting, three of our former members re-joined — Mr. and Mrs. Stanley Lucas and Ted Sluzas. Welcome members. How about some of you other ex-members coming back to the fold.

From what we have heard, Joe Petkus arrived safely at his destination, near Tokyo. Joe's friendly smile and personality is missed by all his friends. It's good to see Jimmy K. back in circulation after an operation. Beware of that football Jim!!! Mike Petkus and Joe Zelinskas have been playing basketball with "The Crusaders" in the YMCA League. From reports they have been having some stiff competition! Let's overcome this competition in the tournament boys! Yours truly was trying very hard to teach a fellow to do the polka, at our last dance, but is her face red now... he's a dancing instructor in town!!! Say, Mary L. that was some ballroom dancing you were doing! Is that the latest?

HAPPY EASTER HOLIDAY.

DOTTIE

Norwood, Mass.

COUNCIL 27

The main event of our council thus far this year has been the election of officers with the following results: President — Jasper Pazniokas; Vice-Pres. — Valentine Balutis; Rec. Sec'y. — Bertha Bechunas; Fin. Sec'y. — Vincent Kasauskas; Treas. — Francis Nevins; Sgt.-at-Arms — Joseph Glebauskas.

Plans are under way for the District semi-annual meeting to be held in Norwood April 24 and 25. We extend our invitation to all New England councils and hope to have a good representation.

Ann Balutis, Isabel and John Shipalauskas are working on a program in observation of St. Casimir's Day.

Our last meeting was followed by Beano and delicious refreshments served by Nell Paz. It was a perfect evening until we had to push our way under chairs and tables to get the beans that Johnny Navickas borrowed from his Mother and had to take home. Were they all there Johnny?

PLATKAI

Frank C., our former president, and Anne Hampshire took THE Step February 7. Best of luck to both of you!... What is the magnet attracting Eddie T. to Worcester? Is it the same one who taught you to play checkers New Year's?... Wonder why we don't see Joan Jasionis at our meetings any more. Could there be something more interesting around? Our Congrats to Flo Koval, our former Secretary, Helen Jackstis, and Anne Vitaitis, all sporting diamonds. ...Orchids to "Torchy" Kelley of Athol. But why, Stan D.?... We are all wishing Sophie N. and Benny C. a speedy recovery and hope to be seeing them at the meetings real soon... May we take this opportunity to wish Eddie Koval and Alec Kavall success in their new positions. We hear they will be living in Maspeth and Kearny respectively. Beware girls, don't say we didn't warn you... Did you start making the sandwiches for the dance yet, Tina?... Our very best wishes are extended for a successful speedy recovery to our Spiritual Director Father Norbut... Two of our members, Anne and Joe Glebauskas have opened their home to a young couple from Lithuania. The Membership Drive is on, you know. Need we say more?... Madam-Ala-Ouija (Bertha B.) is doing a prosperous business with the Christmas present she got from Eddie T. Tsk! Tsk!... Helen Cormier is Chairman of the Entertainment Committee for the Parish Reunion to be held in April. Better put your knitting away for awhile...

Anthony F. Kneižys, President of the American Lithuanian Catholic Federation

Wonder why two of our girls are thankful a certain car broke down on the way to Worcester, February 1st??? Could it be that it's more fun to be seen off at the station, hmm??

O. Henry and his pal Old Nick

Great Neck, N. Y.

COUNCIL 109

Amid snowflakes and snow flurries, Great Neck C-109 emerges once again out of its hiding place.

The elected officers for the coming year of 1948 are: President — Joseph Remenchus; Vice-Pres. — Alexander Wesey; Sec'y. — Starcy Wesey (re-elected); Fin. Sec'y. — Lillian Remenchus (re-elected); Treas. — Lou Ann Sosaris (re-elected); and Sgt.-at-Arms — Peter Kurtin. In welcoming the new officers, we also express our appreciation to the retiring officers, who during the past year have strengthened our council.

Our very popular Spiritual Advisor, Father Thomas Chase, attended our last meeting which was held in the St. Aloysius School. We look forward to having Father attend our meetings more often.

Discussion at our meeting revolved around our Communion Breakfast to be held on Palm Sunday, March 21st, at St. Aloysius Church, 8:00 Mass. Let's have a grand turnout at this very important function of our council's activity. Plans were also being made to attend the N.Y.-N.J. District Communion Breakfast to be held in Paterson, N. J.

A dance committee was appointed to make plans for our forthcoming May Frolic on May 8th.

Quite a few of our members have actively taken up bowling. We still haven't gotten over the very enjoyable bowling tournament with Maspeth recently. Our opponents trounced the men, but we're giving credit where it's due — that's to our gals! They came out victorious! We sure do enjoy these socials with our Maspeth neighbors.

Despite the sub-freezing weather, the stork hovered around Port Washington, and made a 3 - point landing at the Kobers. Mary and Tony are now the proud parents of a cherubic baby girl. We also had a wedding in our midst when our Stan Simanovich (T.T.) took unto himself a wife, the former Josephine Budenas. Stan, how about bringing the Missus around to some of our meetings? We sure would like to meet her!

BUTCH

Pittsburgh, Pa.

COUNCIL 62

Our recent pre-Lenten "frolic" was a success, thanks to our active members Richard and Dutch, and Victor Zink, chairman of the affair.

Members who are not quite "hep" to the Lithuanian language now have an opportunity to better themselves. Mr. Mazeika is planning to conduct short classes before our Tuesday get-togethers.

Nell Rozger has arranged a variety of religious films for our Sunday Lenten movies. Bunny and her committee have been given the "green light" to make preparations for our Spring bowling banquet. Though the date is not definite, Joan and Helen B. have made certain requests. We are looking forward to this get-together. Why not join us, South Side?

Both Pittsburgh councils will commemorate St. Casimir's Day the same day by receiving Communion "in corpore" followed by a breakfast and short meeting.

We take this opportunity to thank the South Side council for the January social which it sponsored recently.

Ruth Dargis is welcomed into our council... Our bowling teams are on the alert these days, just before the close of the season. Father Joe's team is leading, while Andy's team is trailing behind. It appears like Eddie's luck is dependent on the ten-cent cigars. Helyne is determined to give up the booby position to someone else this year upon the advice of Ann Zink. Will someone inform Sue the difference between a strike and a spare? Anthony Grazulis, our president, in open to suggestions in bettering our council activities.

Pete

South Boston, Mass.

COUNCIL 17

Things are really humming down at the clubrooms these days. Every one is really working hard on the many projects the club is sponsoring: preparing a program for our St. Casimir's Day; initiating plans for a minstrel Show; and developing ideas on our Lithuanian Affairs Committee. This is the time to bring in new members so they can see our club at its best, and also come in time to join in the Minstrel Show.

Our most active group have bearded Old Man Winter in his den and spent a most enjoyable week — end at New Hampshire where they skied and skated to their heart's content. If you'd like to hear some of the most interesting anecdotes of the week-end ask Teddy about his one ski; perhaps he's looking for a one-legged man. Then, too, you can ask Bill McShanis about the orange and a quarter; ask the boys about why they were singing the "Star Spangled Banner" at dawn. Mary Apolis dared to ski from the top and she ended up with a pair of broken glasses and a fragment in her eye. We're glad it did not prove to be serious. The sleigh ride added to the fun and confusion. Thanks, Milly, we all had fun.

Cupid has worked overtime among our council members this past year. Reggie and Julian had a most beautiful winter wedding with a number of K. of L'ers in the wedding party; Lucy Markuns was feted a shower party in honor of her coming marriage to Charles Gaputis; John Zibutis and Frances Petreikis are engaged; and Joe Svelnis is engaged to a Brocktonite. Ann Kleponis has gone down to Texas for a short time. What's the attraction, Ann? Lee Glineckis has gone to Wash-

Anne Kleponis, newly-elected fin. sec. of C-17, So. Boston, Mass.

Anele Marks, member of C-17, So. Boston, Mass., was recently appointed co-secretary of the Lithuanian Committee — "Save the Carney Hospital", organized by The Most Rev. Richard J. Cushing, D. D., Archbishop of Boston.

ington, D.C. to visit her fiance. Our K. of L'ers get about. As for instance, ask Tony about his trip to the District meeting at Worcester! It took him 2½ hours to go one city block. Why was that, Tony?

Our charter and 4th degree member, John L. Petrauskas, is seriously ill at the Carney Hospital. We wish him a speedy recovery.

Joe Lola, chairman of the Membership Drive and National Vice-Pres., transferred his membership to our council since he now resides in Boston.

Anele Marks reported that \$500 was derived from the dance held on January 17th in aid of Carney Hospital. The committee consisted of: Anele Marks, Phyllis Grendal, Stanley Griganavicius, Steve Mickevich, Steve and John Contons, Larry Svelnis, Al Kleponis, Alexander Akulevich, Vincent Valatka, J. L. Petrauskas, J. Matachinskas, F. Zaleskas, Anna Chaplik, L. Arcikauskas, Irene and Myra Calnan, Alice Plevokas, Anna Nevronis, Anne and Mary Kleponis, Nellie Pechulis, Antanina Grabian, Patricia Zibutis, Stephanie Ekamas, Angela Mason, Nellie Svelnis, Eugenia Glineckis. We were honored by the presence of His Excellency, The Most Reverend Richard J. Cushing, D.D., Archbishop

of Boston, at that affair. Committee members are to be commended for the splendid co-operation in making this affair a huge success! Archbishop Cushing's letter of appreciation was graciously received by the council.

Eella

WHO ARE THE BOWLING CHAMPIONS OF THE NEW ENGLAND DISTRICT?

The answer — a dark secret due to the impracticability of forming a fully representative bowling league in our district.

The recent district officers' meeting in Worcester uncovered a plan wherein the championship could be decided on the basis of one all-out gala bowling meet. Plans have been completed to sponsor this event on Sunday, March 21, 1948, at 2:00 p.m. The spacious (72) Huntington Bowling Alleys in Boston will provide ample facilities for all members desirous of participating. It is important that your council's contact-man be notified as soon as possible in order to assure reservations.

The winners will be judged on the basis of total pinfall. Presentation of trophies to the bowling kings and queens of our district will be made at the social to be held at C-17's clubrooms, 137 Emerson St., So. Boston, Mass., immediately following the match.

With everyone's co-operation, this bowling and social event will be one of the highlights in our K. of L. calendar.

Stephen Contons

Patricia Zibutis, fin. sec. of C-17, S. Boston, Mass., for five years, continues to be active on the Board for 1948.

Cambridge, Mass.

COUNCIL 18

A flat tire or two plus battery trouble to the "Green Streak" failed to halt the arrival of the Cambridge delegation to the N. E. district meeting held in Worcester. The three Al's: Jakutis, Jancauskas, and Marcin; the two Puzin Brothers, Ed and Pete; and Vin Zukas attended.

NOTICE TO ALL COUNCILS. Either June 5th or 12th will be the date for our Spring dance. There will be plenty of polka dancing.

The Thursday social "menu" has been bowling. As of late, it's become a stag affair — the charming half of the council is sorely missed.

There has been a great deal of speculations regarding M. W.'s extended Florida vacation. Could it be that before the "enormous" secretarial duties are tackled she intends to be well rested.

Sunday, March 7th has been set aside to commemorate St. Casimir's Feast Day, our Patron Saint. All members will receive Holy Communion in a body, followed by a breakfast.

THE CIGAR

Maspeth, N. Y.

COUNCIL 110

It's about time we came out of our cocoons and let everyone know we still exist here in Maspeth. First of all I wish to list our newly — elected officers: Pres. — Emily Razickas; Vice Pres. — Flory (Malin) Brown; Recording Sec'y. — Cris Maskelony; Financial Sec'y. — Trudy Seder; and Treasurer — John Wezwick.

We wish to extend our congratulations to, Millie Cerebie who was married to Charles Sable and Flory Malin to John Brown.

Council 110 welcomes Joe Malin as our newest member. Don't forget, Joe, we are open to all suggestions and ideas.

We wish to extend our sincerest sympathy to Al Balchunas in the loss of his father.

Thanks to all that attended our Snowball Dance. Even though we had a snowfall that night Council 12 came down 26 strong. That's what we call club spirit. Brenda and Johnny Bell sure surprised us with their original costumes. Naturally they walked off with the prizes.

A bowling match was held Sunday Jan. 25th, in Maspeth with Great Neck. The Great Neck gals walked off by winning "2 out of 3". Things sort of evened off with our boys holding their own by winning three. A social was held afterward in our church hall. "Gabby" introduced the song "Four Leaf Clover".

AKORDAI

Gerbk kibirkštėle —

Gieda žynys —

Ja gi išskėlė

Amžių ugnis...

Gerbk ir mažytį

Mirksnį, kaip ja —

Mirksny gi švyti

Amžių gija...

Bet tas, kas klievės

Blizgiais dienos,

Amžių tikrovės

Nebežinos...

Jis savo dalį

Žiupsniais iškleis —

Eikit, kas gali,

Amžių keliais.

New York council, would you be interested in having a game with us? Our boys are terrific bowlers and we would like some competition.

Bad weather and weddings have curtailed our activities. If we haven't been around to different affairs lately in New Jersey or New York, please forgive us. We'll try to attend them in the near future.

Keep your eyes and ears open for our "Show Boat Dance". The date and place will be announced later.

Bashful

Chicago, Ill.

COUNCIL 112

"My record is my platform. I stand upon my record". Andy Yuknis record must have been good because he is going to start his second term as President of our council. He will be aided and abetted by: Tony Lubert, 1st Vice Pres.; Al Martin, 2nd Vice Pres.; Jean Saucunas, Sec'y; and Agnes Saucunas, Treasurer. Whatever happened to Angie Vinauskas and Eleanor Krusza? It seems that since Ellie VanBeveren's (nee Zizas) wedding, these two gals have been among the missing. Oh well, just one of those Usher-Bridesmaid romances! How come we didn't see Andy Yuknis New Year's Eve? Cicero's quite attractive, isn't she, Andy?! School is keeping quite a few of our members busy but they manage to make the meetings — better late than never. Funny though, De Paul classes adjourn at the same time, yet a certain blond arrives just a few minutes before her fellow classmate — s'matter, are you two just shy? Even talents of a prima-ballerina would suffer if she were to dance in galoshes! But our Melvina Gura tried square dancing in hers. Eleanor Mozeris, our past secretary will be married soon. Best wishes.

These few weeks of Lent will find our members quite busy with preparations for The Easter Bonnet Ball. The dance will be held at the Nativity Parish Hall, music by Del Renee. The chairman, Tony Lubert, and the committee extend their most cordial invitation to all members and friends.

The second meeting of the discussion club was held Feb. 15. The present topic of discussion, Marriage, seems to be interesting to many of our members, judging by the attendance. Vyt Lubert, who volunteered to be discussion leader, is doing a fine job.

Little Iodine

New York and New Jersey District

The district bi-monthly meeting, held in Elizabeth, N. J., was well represented by the councils. Father Kasper's opening talk was most inspiring. It was unanimously voted to celebrate St. Casimir's Day in gala manner, by attending Mass and receiving Communion in a body, in the Paterson Church, March 7th, followed by a breakfast and regular meeting.

A Resolution denouncing communism was sent to certain officials including eight telegrams. All councils were urged to do likewise.

The district picnic will be held June 27th at the Lithuanian Liberty Park, Linden, N.J. It was also voted to hold a dance in April for the benefit of the United Lithuanian Relief Fund. It was also reported that the Membership Drive in the district is progressing. At the close of the meeting a delicious dinner was prepared and served by the Elizabeth boys!

On January 25th the District Chorus sponsored a Concert and Dance at St. George's Hall in Newark. The chorus gave a wonderful performance, under the direction of Marie Slekaitis.

On February 8th, the Bowling League played its season's closing game in Elizabeth. The winning teams were: Elizabeth Dodgers, 1st place; Elizabeth Giants, 2nd place; and Paterson, 3rd place. Girls' winning teams were: Newark, 1st place; Kearny, 2nd; and Elizabeth, 3rd. A grand reception was given by Elizabeth council with Joe Dugan, supervising. Joe, who is secretary of the Athletic Board of the District, worked diligently during the season. We are most grateful to him.

We were most pleasantly surprised by the visit of Andy Yuknis, Supreme Council Trustee of Chicago, Ill.

Double Trouble